

RUH ve MADDE

Sayı: 57. Eylül 1964

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

☆

Hazırlayanlar :

Dr. Ata Atalay
Meridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Erol Mutlu
Salih Öge
Erol Sevil
Esver Ölçerman
Mehmet Saucar
Çetin Salkök
Ali Erman

☆

Yayınhanesi ve Cemiyet binası
Sıraselviler, Billürcü
Mahallesi Söğüt Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

☆

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

☆

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

☆

Abone ücreti
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

☆

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Charles Richet meşhur bir Fransız bilginidir. 1913 yılında, tıp sahasında anafilaksi olayları hakkındaki keşfinden sonra, Nobel Mükâfatını kazanmıştır. Resmi - Akademik çevreler onu böyle tanır ve tanımak ister.

Halbuki kendisi, mutad dışı - alışılmamış ruhi olayların araştırmasına girişmiş, büyük bir tecrübeci "Metapsişik" kelimesinin mucidi, bu sahada büyük bir trete = araştırma, izah kitabı sahibidir.

Charles Richet'nin 1931 yılında yayınlanmış bir yazısından bazı kısımlar nakletmeyi, burada, faydalı buluyoruz:

"Bütün ilimler arasında en geniş istikbale sahip olanı zannımca metapsişik'tir. Onun inkişafıyla, bizi çevreleyen (belki de zeki!) meçhul bazı kuvvetlerin - titreşimlerin bilinmesiyle yeni bir alem ortaya çıkacaktır. Bu sadece yeni bir Veritenin = gerçeğin keşfi değil, insan düşüncesinin yeni bir istikametle nişi olacaktır.

"Modern fiziğe, modern fizyolojiye sonsuz bir hayranlık besliyorum. Bununla beraber bunlar bizim morallerimizi değiştirmeyecektir. Geleceğin maddi dünyası geçmişin maddi dünyasından isterse bin defa daha mükemmel olsun, bizler daha diğerkâm, daha doğru, daha mes'ut olmayacağız! Fakat insan benliğinin hudutsuz derinliklerine dokunan psişik = ruhi ilimlerin gelişmesiyle belki de kardeşlerimizin zihniyetlerini değiştirebileceğiz, belki de böylece beşeriyet için üstün bir manevî alemin kapıları açılacaktır.

"Fakat, maalesef, şimdilik sadece "Olaylar" vardır. Bir taş yığını nasıl bir katedral demek değilse tamamen otantik = hakiki hâdiseler yığını da bir ilim demek değildir.

"Bu, bu olaylarla uğraşmamak için bir sebep midir? Bil'akis, problemler ne kadar çetin iseler bizim alâkamıza daha çok muhtaçtırlar."

Charles Richet normal ötesi görünen ruhi olayların birbirlerine bağlanacağı yeni bir ilim tasavvur etmişti. Halbuki asıl önemlisi, hâdiseleri bloklara ayıran eski ilimci zihniyetin yetersizliği idi. Bulunacak daha şumullü kanunlar, müşahedesi yapılan basit olayları izah edebildiği gibi izah edilemeyen olayları da aynı kanunların şumulü dahilinde izah edileceklerdi. Bu satırlarımızı bir celseden aldığımız şu sözlerle bitireceğiz: "İnsanların birer bütün olarak tekâmül etmesi lâzımdır. İlim ve teknik sahada kaydettiğiniz tekâmülün yanında manevî sahada ya kalmanız, yani istenilen seviyeye ulaşamamanız, biz buradaki varlıkları çok müteessir etmektedir."

Kı'ası batarken son Mu hükümdarı şunları söylüyordu:
«Hepiniz birden öleceksiniz. Siz hizmetçiler,
servet ve saman sahipleri. Hepiniz. Sizden baki kalacak
küller ile yeni bir nesil doğacak ve o nesil sizden
üstün olacaktır. Fakat o da Mu üstünlüğünün,
üzerine giydiği şeylerden ileri gelmeyip kendisinden
feda etmiş olduğu şeylerden meydana geldiğini unuttuğu
zaman sizlerin başına gelen aynen
onların başına da gelecektir.»

Görünmeyen Bir Şehir

Yazan : Suat TAHSUĞ

İnşa Ediliyor

Geçmiş medeniyetlere baktığımız zaman insanların bir çok büyük binalar yaptıklarını, şehirlerini süslediklerini, hazineler biriktirdiklerini, hatta bunları inezarlarına bile götürdüklerini görmekteyiz. Onlar da yerler, içerler, eğlenirler, harb edeler hasılı yaşarlardı. Sonra ne oldu? Bazen bir zelzele, bazan bir yangın, bazan bir istila, bazan da bir hastalık ya da zamanın tahripkâr eli bu süslü beldeleri bugün topraktan çıkarılıp restore edilen, kitabeleri okunan sonra da turistlerin gezdiği harabeler haline getirdi.

Biz bu şehirlerde neler görüyoruz? Muzaffer bir kumandanın kayalara kazınmış ismini, yıkılmış saray ve evleri, çarşı pazarları, mabedleri, tiyatroları, aşk ve oyun yerlerini. Diyoruz ki, onlar da bizler gibi yaşadılar Ama ne kazandılar? Ne kayb ettiler?

Muhakkak ki, göçebe milletler bir şehir bulup veya kurup yerleşmedikçe medenileşemediler. Orada lisan ilerledi. Orada kaba adetler yerine, yeni nizamlara boyun eğildi. Bir mânâda terbiyeli olundu. Belki önceleri dini tesirlerle heykeller, resimler, süslemeler yaptılar. Belki önceleri tanrısal maceraları nakletmek için oyunlar. Danslar tertib ettiler. Şehirlerde kaba bilek kuvveti yerine geçecek yeni vasıtalar vardı: Altın ve gümüş. Sonra esir-

ler vardı. Toprağı onlar işleyebiliyor, havvanlara onlar bakabiliyorlardı. Bunlar nasıl elde ediliyordu? Ekseri harple ve yağma ile. Bazan da ticaret ile. Böylece insanların incelemek ve ilerlemek için bir araya geliş sebeplerini teşkil eden şehir hayatı, vasıtaların gaye sayılması yüzünde mânâsını kaybedip donmaya, ilerlemeye başladı.

Aslında şehirlerde mektepler kurulacaktı. İnsanlar birbirlerini sevip sayabilecekler, karşılıklı birbirlerine yardıma ve dürüst bir çalışmaya dayanan iş bölümleri teşekkül edecekti. Maddi hayatın zorlukları hafiflerken fikri hayat canlanacak, insanlar bedeni bir sıhhat yanında, üstün düşünceler ve ilimlerle alâkalanabileceklerdi.

Ne oldu Yukarda yazılanlar kısmen tahakkuk ederken zorbalar ve hilekârlar hak tanımazlar altın ve gümüş biriktirdiler. Esirlerini işe koşar ve onları adam yerine saymazken kendi rahat ve eğlencelerine baktılar. Danslar ve oyunlar onlar için sefahat vasıtası oldu. Dinlerini ve inançlarını da bu yolda harcamaktan geri kalmadılar.

Tabiatta duran bir şey yoktur. Her şey hareket, tekâmül halindedir. Durgun göller bile zamanla buharlaşır ve sağınaklar halinde yer yüzüne iner; selleri, nehirleri

neydana getirirler. İnsan cemiyetlerinin tabiattaki kanunlar dışında olamayacağı açıktır. Beşerin tekâmülü vücut ölçüsünde değildir. Beşerin tekâmülü yediği eneğin lezzetinde, gördüğü sefahatin şekline de değildir. Beşerin tekâmülü psişik değerlerinde, şuurunda, anlayışında, ve bu anlayışın neticesi olan hareketlerindedir. Bu halde, insanın anlayışını inkişaf ettirmeye uygun her ortam kıymetli, bu anlayışı durduracak, ataletle sürükleyecek her ortam zararlıdır. Tabiatta durgunluk olmasına göre, beşeri hatalar neticesi meydana gelen geçici bir durgunluk insanlara tekâmül imkânları hazırlayan üstün planlarca harekete geçilecektir.

Zira düşünmeyen, düşünemeyen insan ne yapar? Bedenini düşünür. Bedeni zevklerini düşünür. Hoşça vakit geçirmek için değersiz şeylerle oyalanmayı düşünür. Nispeten ona bu imkânları, temin edecek olan vasıtaları düşünür. Ve bu vasıtalarda düşünncesiz bir arzu ve şehvetin aktive ettiği birer gaye olur çıkar ve insan da kendiyle tahta oturttuğu bu putlara tapmaya başlar. Batan Mu kıtasının hükümdarı kanları söylüyordu: **Mu'nun üstünlüğü üzerine giydiği şeylerden ileri gelmiyordu.**

İnsan objelere bağlılığını temin eden cisimler, ihtiraslar aleminden kolayca kurtulabilir mi? Asla. Her şeyin ondan ileri geldiğine delice inanarak objeye sıkıca sarılmak histir. İnsanda bu tabiat vardır. Şu halde insan bu hislerden kurtulamaz. Çünkü, onun üstündeki bir aleme, bir düşünce dünyasına kavuşabilsin. İnsanın kendi benliği ile obje arasında ilk bilgileri temin etmeye yarayan bu bağlar çok yapışkan, lüzucetlidir ve insan benliğinden kolay kolay koparılıp atılamaz.

Ne var ki, insan doyar. Sırası gelince, örümcek ağları kadar incelen bu yapışkan bağlar şahsın son bir gayreti ile koparılacak hale gelir. Batan şehirlerin tamahkâr insanları, içimizde yaşayıp gözleri kapalı planlar, sarıldıkları maddi kıymetlere doymabilme çabalaması içindedirler.

Onların bu sülük iştihası başı boş da bırakılmaz pek. Zira her ferd için tabiat kanunları muvacehesinde bir doyma müd-

deti vardır. Hürriyetine sahip insanoğlu, hürriyetini tatlı bir akış içerisinde daima ileriye doğru hamle yapmaya kullanacak yerde, geriletici bağlara sıkıca sarılmaya da harcayabilir.

O zaman kopmaları temin edecek sarsıntılar gerek fert hayatında, gerek toplum hayatında vukua gelecektir. Mademki tekâmül bir kanundur ve tekâmüle uygun vasatların teşkil ve tedviri de vazifeli planlara aittir; varlığın hakiki ihtiyaçlarının bu planlarca düşünülmeyip hissi rabitalarının uzatılması, bu planlar için varid değildir.

Mu hükümdarının ikinci cümlesi şöyledir: **Mu'nun üstünlüğü feda etmiş olduğu şeylerden ileri geliyordu.**

Şu halde Mu insanları, hislerinin kendilerine pek kıymetli gösterdiği bağlardan kurtulabiliyorlardı. Tamahkârlık yerine cömertlik, şehvetperestlik yerine itidal, gasb ve katil yerine başkalarının hakkına hürmet...

Ahlaki emir ve tavsiyelerin hepimiz üzerinde nahoş bir tesir bırakabilme özelliği vardır. Bu özellik bizim nefsanîyetimizin kuşkulandırmak kulaklarını dikmesinden ileri gelir. Ne var? Yine neyi elimden alacaklar? diyen düşünösesiz bir sevki tabiidir bu. Tabiatta hiç bir şey boş yere bırakılmaz, boş yere alınmaz. Ahlâki emirler cemiyetce «faziletli» etiketinin verilmesini sağlayan kuru bir laf yığınından ibaret değildir. Kaldı ki, cemiyetin vergisi de değildir; ancak cemiyetlere verilmiştir. İnsan tekâmülünü temine matuf, derin psikolojik neticeleri olan bir bilgi ve tatbikat mevzuudur.

Böylece eski bir ihtişamı, zenginlikleri, satvet ve zevki terennüm eden eski beldelerin harabelerinin gerisinde görünmeyen bir yapı yükselmektedir. Bu da, yavaş yavaş bina edilmekte olan **insan varlığı**dır.

Sözlerimizi Pavlus'un Korintoslara Birinci Mektub'undaki şu satırlarla bitirmek istiyoruz:

«Eğer bir kimse Allahın mabedini bozarsa, Allah onu bozacaktır; çünkü Allahın mabedi mukadestir; o mabet sizsiniz.»

BU AYIN EN GÜZEL SUALI

KONFERANSIN ÖZETİ

1 — Konferansda, mistisizmin tarifi, tarihi ve mistik tecrübelerden bahisle, «vecd» denilen özel bir yüksek psikolojik halden, bu halin tasviri, şartları ve çeşitli ekollerdeki vecd'e hazırlık çalışmalarından söz edildi.

2 — Hinduizm, Budizm ve Yahudilik'teki mistisizmin esasları, Allah ve onunla mahrem ve vasıtasız birleşmenin ne demek olduğu, ruhun kurtuluş esasları hakkındaki metod ve prensipleri anlatıldı; aralarındaki zıt ve müşterek noktalar belirtildi.

3 — Hristiyanlık ve Islâmiyetteki mistik yaşayışın dayandığı esas noktalar İncil ve Kur'andan Ayetler verilmek suretiyle belirtildi. Allah ile birleşmek (vuslat) den ne anlaşıldığı, insanın bu türlü yaşayıştan neler elde edebileceği meselesi mukayeseli olarak incelendi.

Bütün mistiklerin delil olarak bizzat kendilerinde elde ettikleri «vecd» hadisesi, ruhi plân ve tesir kademeleri bakımından tenkid edildi ve netice olarak:

Bütün mistik bilgilerin bir tekâmül yolu olduğu, kendine has usûl ve kaideleri bulunduğu ve fakat kulun Allah ile asla ve hiç bir zaman vasıtasız olarak temasa geçemeyeceği izah edildikten sonra, vecd hadisesinde hissedilen ve görülen parlak ışıkların, yüksek ruhi plânlardan alınan tesirler olduğu deîilleriyle ortaya çıkarıldı.

«Cemiyetimizin tertiplelediği mütad salı konferanslarından «Mistisizm» mevzulu bir konuşma, 25.8. 1964 akşamı bütün dinleyici dostlarımız tarafından büyük bir alâka ve zevkle takip edildi.

Aşağıda bu konferansın bir hülâsasını ile sorulan alâka çekici bir sualin cevabını bulacaksınız.»

Böyle olmakla beraber, mistik vecd, ruhi bir yüksekliğe ihtiyaç göstermektedir.

Konferansın hitamında, mütad olduğu üzere sorulacak suallerin cevaplandırılmasına geçildi.

Dinleyici dostlarımızdan kıymetli bir kardeşimizin bu arada sormuş olduğu sual şöyleydi:

SUAL :

Ekstaz hali için mutlaka ruhi bir olgunluk şart mıdır? Kendiliğinden birdenbire ve hiç bir cehit sarfetmeden ortaya çıkan ekstaz halleri mevcut olamaz mı? Bu hal eğer varit ise bunu nasıl izah edersiniz?

CEVAP :

Ekstaz hallerinin kalite ve seviye bakımından muhakkakki bir takım sınıflandırma ve kategorik ayırımlara tabi tutulması faydalı, lâzım ve zaruridir. Zira her

insan kendi ruhi seviyesi ve ihtiyaçları ile hemahenk olan bir ekstaz hali ile karşılaşmak imkânlarına sahip olabilir. Veya başka bir söyleyişle, içinde bulunduğu hali müşahede eden bir insan, o halin kıymetlendirilmesini, kendi bilgi seviyesi ve kapasitesine göre yapabilecektir. Bu sebeple, her ekstaz halinin manası şahısdan şahsa değişecektir.

Meselâ, bir insan parlak bir ışık tûfanı içinde kaybohnanın verdiği hazı tadarken, bir diğeri aynı hal içinde iken huzur ve sûrurün dolu duygusu içinde benliğini erimiş hissedebilir. Bir diğeri de mantâl bir plânın üstün tesirlerinden aktarabildiklerini, fikirler halinde benliğinin derinliklerinde duyar ve böylece adeta tebliğler halinde bunları etrafındaki insanlara nakledebilir. Sent Oğüsten'in ekstaz hali esnasında söylendiş oldukları buna güzel bir misal teşkil etmektedir.

Muayyen bir seviyenin ekstaz hali için, şüphe yoktur ki, hem ruhi bir olgunluk ve liyakate erişmiş olmak ve hem de lüzumlu yükseliş temin edecek eksersizlerle ruhi bir sıçrama imkânını hazırlamak bir zarurettir. Ayrıca bütün bu zaruretlere ilâveten de ekstaz halinin husulü için uygun zemin ve zamanı hazırlayıcı dış müessirlerin de mevcudiyeti lüzumludur.

Ekstaz halini, bir nevi ruhi yükselme ve uygun bir irtibat hali olarak düşünmek ve tariflemek lâzımdır. Her insan kendine uygun bir yükselme kudretine sahip olduğundan, dolayısıyla ekstaz hali de buna göre bir kıymet taşıyacaktır.

Şu halde hudutları tayin edilmiş, dolayısıyla muayyen bir kademeyi temsil eden yükselişler ve bununla alâkalı ekstaz hallerine ulaşabilmek için her şeyden evvel bizzat kendi bilgi ve liyakatimizi arttırmaklığımız lâzım gelecektir. Ancak bu takdirde istenilen bir seviyenin ekstaz hali ile karşılaşmak imkânlarına sahip olabiliriz.

Ruhun safiyetini temin etmek, derin varlık sevgisinin kudretinden faydalanmak, hizmet ve vazife duygusunun her şeye üstünlüğünü sağlamak, hüsnüniyet, sa-

Bayan West'in Yakutu

Bayan West 1937 yılının Aralık ayında, çamaşır yıkarken altın yüzüğündeki yakutu kaybetti. Taşın kanalizasyona sürüklenerek kaybolduğunu sandı. Ertesi gün aynı yerde birinin kendine "Peki bu yakut taşı ne olacak?" diye seslendiğini duydu. Yakut olduğunu hatırlamaksızın "yakutu sabiden kaybettim; üzülmenin faydası ne?" diye cevap verdi. Bayan West bundan sonrasını şöyle anlatıyor:

"Bu esnada odada kimsenin olmadığını farkettim. Fakat daha fazla düşünmeye vakit kalmadan birisi, beni omuzlarımdan yakalayarak döndürdü. Gözüme ilk çarpan şey de, kapının aralığından sızan bir güneş hüzesinin altında parıldayan yakutum oldu. Benim bir başkası tarafından omuzumun tutulduğunu zannettiğim sanılmasın; kendimi etten ve kemikten yapılmış ve fakat vücudunun dışında duyan ve hissedilen bir varlığa sahip görüyordum." Bu vak'a yerinde tetkik olunmuş ve soruların suallere doğru cevaplar alınmıştır. (Journal S.P.R. Cilt XXX. Sf. 181).

mimiyet ve imanla ruhumuzu yöneltmek, ekstaz halinin hem daha kolayca elde edilmesine ve hem de daha üstün plânlardan bir irtibat sağlamasına amil olacaktır.

Demekki ekstaz hali için ruhi bir olgunluk âzımdır. Saydığımız şartları yerine getiren bir insan için, muayyen seviyede bir ekstaz haline kavuşmak, artık icaplara ve ihtiyaçlara göre bedensiz tanzimler tarafından ayarlanacaktır.

Yeri ve zamanı gelince, uygun bir tesir ile ekstaz hali, sanki hiç bir cehit sarfedilmiş olmaksızın, adeta kendiliğinden ortaya çıkmış gibi meydana gelir. Bu tesirler ise çok muhteliftir.

(Devamı Sayfa 37 de)

EDGAR WALLACE'ın ÖLÜMÜ

(Geçen sayıdan devam)

Eğer yardımcılarım benden yardımlarını esirgemezlerse artık hikâyemi yazabilirim.

Fani vücudu bırakarak geçtiğim merhaleyi, bozulmıyan ölmıyen diğer varlığımla ebediyen yaşıyacağımı ve tekâmül ettikçe daha incelik daha asil olacağımı dünyanın gözü önüne sermek istiyorum. Fakat her şeyden evvel vicdan borcum olan ve telafietmem gereken husus da şu ki, bedenle yaşarken «yer yüzü hayatından başka hayat yoktur ve dünyayı bıraktıktan sonra bir daha dönülmez» gibi ettiğim sözleri geri almak istiyorum.

Şanslıyım, yardımcılarım bana yardımcıyı vaadediyorlar, artık dünyaya, bildiğimin doğru olduğunu insanların öldükten sonra esas benleriyle ruhi planlarda var olmaya devam ettiklerini anlatabileceğim.

Onlar yaşamaya devam eder, bedenli olarak yaşadığı dünya ile ilgisini de kaderinin inüsaade ettiği süre boyunca da devam ettirir. Yer yüzünde yaşayan medyom veya görücü hassas kimseler tarafından görülebilir ve konuşulabilir, benim yaptığım gibi de ellerini kullanarak yazı ile de tebliğler verebilir.

Fakat bunların hiç biri, eğer inuayyen bir sempatizasyon durumu teessüs etmemişse tahakkuk edemez. Her iki taraf da istemeli ve gayret göstermelidir. Sağlam köprü böyle kurulur ve inkişaf da eder.

İntikalimden çok kısa bir müddet sonra, kendimi, bir boşlukta avare gezer buldum, bu öyle bir boşluktu ki, içinden nasıl çıkacağımı bilemiyordum; derken daha evvel de bahsettiğim gibi bana yardımcıları gönderildi ve tekrar dünyaya dönebildim. Meğer ben hâlâ dünyada imişim; bunumla beraber, dışındayım da.

Dünyayı her istediğimde ziyaret edebileceğimi öğrendim. Fakat düşünmem gerektiği zaman maddi diyardan çekilmem icabediyor.

Ölümünden sonra otomatik yazıcı medyom vasıtasıyla ölümünü ve sonraki hayatını yazdıran meşhur muharrir Edgar Wallace'ın kendi ifadesinden, ölüm ötesi macerasını aşağıdaki satırlarda bulacaksınız.

Canımın istediği yeri ziyaret edebiliyorsunuz, gitmeği arzuladığım yer, içinde bulunduğum yer oluyor; arzunla, gitmek istediğim yer arasında hiç bir mesafe yok.

İçinde bulunduğum vasat arza çok yakın, burada her sınıf ve durumda varlıklar veya ruhlar mevcut. Dünyada iken içinde buldukları müşterek realiteler, onları burada bir araya getirmiş. Böylece çeşitli realite mensupları bir araya gelerek çeşitli gruplar meydana gelmiş. Her intikal eden için bunun bir müddet böyle olması zaruridir.

İşte ben de dünyada iken meşgul olduğum konularla ilgili bir muhit içinde bulunuyorum. Acaba bunlar maişetlerini temin için mi çalışıyorlar?

Her türlü meslek erbabını burada bulabilirsiniz, hatta din adamlarını, muharrirleri, politikacıları ve mali işlerle uğraşanlar, sahne san'atkârları ve gazeteciler âlemi aynen temsil edilmektedir. Tabii bunlar sayısız insanları ihtiva ediyor. Pek çokları benim gibi gayet ağır bir tempo ile mesleklerinde tutunma çabası içinde. Fakat insanları o ağır tempodan kurtaracak ve çok ilerilere götüreceak akıl verilmiştir.

En büyük hata, en büyük sebebin TANRI olduğunu unutmaktır. Her şey'in arkasında YARATAN ZEKÂ, YAPICI KUDRET vardır. Zekâ, dünyayı daha iyiye götürmek, yekdiğerlerine yardım ederek hayatın güzel olduğunu göstermek için verilmiştir.

Mevkilerinde ve mesleklerinde terakki edenler yalnız çıkarlarını düşünerek para ve isim yapmağı düşünürler. bu hal

Christiyan dini otoritelerince de böyle olmuştur; vaaz verenler... Onlardan burada da gördüm.

Dünyada iken, ki onlar büyük imanın dünyaya temsilcileriydi, dar görüşleri yüzünden sadelikle öğretmeleri gereken şeylere bir takım teolojik ilâveler yaptılar.

Onlar, ancak bu alemde uyanacaklar ve TANRI'nın onlara batıştırmış olduğu ışığı, sadece dünyayı daha iyiye götürecektir. Bilgi öğretmekte kullanmalarının istendiğini öğreneceklerdir. Servet ve şöhret kazanmak için değil. Bu yalnız din adamları için değil, hepimiz için böyledir.

Buraya geçtiğimizde öğreniriz ki, yeryüzünde malik olduklarımız (servet ve şöhretli isimler) hiç birşey ifade etmiyor. Burada sadece iyi veya kötü düşüncelerimiz ve amellerimiz söz konusudur, ancak bunlar karakterimizi yoğurmuş ve düşüncelerimize şekil vermiştir. Bunlar şimdi yeryüzünden getirdiğimiz yegâne cephebizdir. Bu da değişecek; kötü düşünceler sürüp karşılığı atılacaktır, iyiler ise taarrufumuzda kalacaktır.

Bedenimizi kendi akibetine terk edecek ruh alemine intikal ettiğimizde, TANRI fikrimiz ve O'nun yeryüzüne gönderdiği bilgilere olan aşinalığımızın derecesi nisbetinde bir durumumuzun olacağı muhtemeldir.

Eğer, TANRI'nın bize lutfettiği bilgileri münasip vekârla inceleysek, öğrenecektik ki yer yüzüne gelmemizdeki makat, ferda ferda birbirine yardım etmek ve sonra kendini düşünmektir. TANRI aşkına, günlük hayatımıza sokacağımız fevkalâhîlikler bizi kaba maddi düşkünlüklerden kurtaracaktır, ve buraya geldiğimizde sırtımızdan atacağınız pek cüzî yükünüz kalırdı.

Dünyaya ait kaygu ve zevklerden kurtulduğumuz nisbette burada terakki ederiz, yoksa hâlâ dünyada iken yaşadığımız veya eğlendiğimiz yerlere gitmekten kendimizi alamayız, onlarla temasa geçmek isteriz, halbuki onlar bizim orada olduklarımızdan bihaberdirler.

Bazıları özlenmediklerini farkederek,

çok sevildiğini zannettiği bir grup içinde unutulduğunu acı acı müşahade eder, herkes kendi âlemini yaşamaktadır. Bir zamanlar parlak bir mevkiimiz vardı ve kendimizi bu yüzden çok mühim addederdik, fakat gelir görürüz ki, dünya hâlâ dönmektedir ve yerimiz doldurulmuştur.

Bütün bunlardan mücadelesiz vaz geçemeyiz; bizi tanıyanlar, sevenler arasında dolaşır dururuz ve görürüz ki her şey yolunda gidiyor; oralarda artık bize lüzum kalmadığını anlarız, artık yerimize gelen de kendi emel ve ihtiraslarını tatbik yoluna girmiştir. Oralardan çekilir gideriz artık.

Yeryüzünde ne kadar dolaşırsak dolaşalım maddeten bir faaliyet gösteremeyiz. Hayatınıza düşüncelerimiz istikamet verir, bu bakımdan yeryüzü faaliyetlerinden sıyrılmamız. Düşüncelerimizi islah için evvela mütevazî olmayı öğrenmeliyiz. Bıraktığımız şeylerin bizi geri çekmemeleri için tıpkı, her arzusunun yerine gelmeyeceğini öğrenen bir çocuk gibi, yeni hayatımızın şartlarını öğrenmeğe hevesli olmamız lâzımdır.

Bu pek çabuk olunuz, zordur ve zaman ister. uzun müddet bocalar bir türlü vaz geçmek istemeyiz, fakat bir gün artık bıkkınlık ve sıkıntı içinde bunalırız. İşte o zaman bize yardımcıları gönderilir, bunlar yeryüzünde başladıkları mücadeleyi burada bitirenlerdir, çok yüksektirler. Pek çoklarımız hayatta iken kendimizi onlardan çok yüksek görürdük.

Onlar için yeryüzünün hiç bir cazibesi yoktur. Düşünceleri ulvidir. dolayısıyla daha ulvi plânlarda bulunurlar. Bizlere oraların güzelliğini öğretmek için inerler. Onlar bizim içimizde maddi özlem için cereyan eden amansız harbin farkındadırlar. Bizi teselli ederek bu hallerden kurtulup daha mesut olabileceğimiz yolların anahtarlarını bize verirler.

Bize geriye değil, ileri bakmamızı ve artık dünyayı da dünyalılara bırakıp kendimizi düşünmemiz gerektiğini anlatırlar. Yeryüzünün maddi endişelerini bı-

(Devamı sayfa 37 de)

Rüyalar ve Yorumları

(Geçen sayıdan devam)

Yazan: Ergün ARİK

Psikoloji olaylarından bir kısmını teşkil eden rüyaların başlamalarında iç ve dış tesirler sebep olmakla beraber, gelişmeleri bu sebeple olmamaktadır. Araya bir takım konpleksler karışır. Buradan da psikolojik olayların sadece bir sebebi değil, ayrıca bir gayeleri de olduğu neticesi çıkar.

Rüyaların çok münakaşa edilmiş olan sembolleri sebep yahut gaye bakımlarından mütalâa edilmelerine göre muhtelif şekillerde yorumlanabilir. Freud'ün bütün sembolleri cinsî arzuların itilmiş durumlarıyla izahı talebesi Jung'un siddetli itirazı ile karşılaştı.

Senede binbeşyüz ile ilahîbin rüya tetkik eden Jung, rüyadaki imajların çeşitliliğinde tahdit edilemeyecek kadar farklı psikolojik hâllerin bir aynasını görür; bunlar yalnız cinsî mânalı olmayıp birçok mânaları taşırlar. Bu yüzden rüyaların yorumlanmaları pek çeşitli tarzlarda olacaktır.

Bir takım rüya tipleri vardır. «Jung'a göre: bunların bir çoğu efsanevi yahut esatirî tem'lerle mukayese edilebilirler. Bir çok kimselerin rüyaları esatirî mânalı rüyalardır. Bu-

na göre rüya düşüncesi mitolojik bir düşünce şeklini alıyor. Benzetme ve kinayelerle ifade ediliyor.» Bu ifade şeklini, ilkel kavimlerin düşünce ve dillerinde gördüğümüz gibi, kutsal kitaplarda da rastlarız.

Jung'a bakılırsa : «vücudumuz nasıl oluş şeklinin izlerini muhafaza ediyorsa, ruhumuz da eskiden bugüne kadar geçirdiği ruhi gelişmelerin izlerini taşımaktadır. Gayrişuur muhtevası, sadece ferdi hayatta itilmiş heyecan ve arzuların ibaret kalmıyor, beşeriyetin bütün geçmişinde itilmiş, unutulmuş fikirlerle hükümleri, telâkkileri, direktifleri, temayüzleri ve sair sembollü hayalleri de ihtiva ediyor olacaktır. Rüyalarda bunların hepsinin görünmemesi uyanıklıktaki şuurumuzun bütün

geçmişlerle ilgilenmesindedir.»

Gayrişuur hâdiseler son derece karmaşık olayları için gayrişuurda bulunan rüyaları basit bir bağlamak hiç doğru olmaz.

Bugün rüyalar ve sembolleri rüya tâbirinde önemli bir yer işler eder. Bu hususta kısa zaman sonra geniş izahlar verilecektir. Sembollerin türlü manalarını ihtiva eden izahlar, şüphesiz çok kerrür etmiş olanları sından seçilecektir.

Freud'ün rüya yorumları daha çocuklukta itilmiş cinsî heyecanların münhasır kalmıştır. Daha sonraki araştırmalar diğerti, gayri şuurda uyuyan s ta kalmış fonksiyonların ne'vi tekevvüne ait, tarî ve fert üstü (archique) surlara çekmiştir. Bu ara-

tirmaların başında olan Yung'a göre gayri şuurda bulunan şeyler eski ve mâşerî içgüdülerle düşünce ve hislerin arta kalışlarıyla doludur. Bunun için rüyaların tahlilinde bunların mahiyet sebep ve gayelerinin basit bir faraziye sığmadığını unutmamak lâzımdır.

Nasıl şuur ve gayrişuur hâdiseleri varsa, ahlâkî, estetik, dinî, iradî v.s. hâdiseler de vardır.

Cinsiyet ve onun iştiyakları faraziyesi Adler'in iktidar iradesi faraziyesi, ayrıca kıymetleri olan birer görüş tarzı olmakla beraber, beşer ruhunun derinlik ve zenginliğini tamamiyle kucaklıyacak gibi olmaları çok şüphelidir.

Laboratuar tecrübelerinin ele alabildikleri psikolojik hâdiselere nisbetle insan ruhunun olanca genişliği ile anlaşılması için daha ne kadar çok geniş tutulması lâzım geldiğini rüya meselesinin bugünkü durumu ve ehemmiyeti kâfi derece gösteriyor.

**

Bizler gerçekte, rüyanın ne olduğunu tam manasıyla bilemiyoruz. Onların vasıfları, tesirleri ve tipik imajları hakkında biraz malûmat sahibiyiz. Esası hakkında bilgimiz yoktur. Bugüne kadar kısmî tefsirler yapıldı; umuma teşmil

Yıllarca Sonra Gördü

Frederick Barnado kendi şahsî hal tercümesi olan "An active life" isimli kitabında, başından geçen bir olayı da nakletmektedir.

1903 de Delhi'ye yaptığı bir ziyareti esnasında, İngiliz subaylarının 4 genç hintliyi insafsızca katlederlerken gördüğünü Delhîde lord Curzon'un evinde heyecanla anlatıyor; dinleyenler gülüp geçiyorlar buna. Delhîde bunu kime anlattıysa hep istihza ile karşılanmış.

3 sene sonra bu olayı bütün teferruatıyla Sir Oliver Lodge'a anlattığında yalnız o gülmemiş ve: "Siz her halde Rajput prenslerinin yıllarca evvel katledilmelerinin vizyonunu gördünüz. Bu anlattığınız olay aynen 22 Eylül 1857 de yani 46 sene evvel vuku bulmuştur." Demiş.

Sir Oliver, hâdiselerin atmosferdeki moleküller üzerinde bir etki husule getirdiklerini ve bu hadise modelinin istikbalde, herhangi bir zamanda, aynı yerde, esas hâdisese esnasındaki atmosfer ve iklim şartları tıpatıp uyduğu zaman hâdisenin mükerreren görülebileceği fikrinde olduğunu belirtmiştir.

memnuniyet verici izahlardan yoksunuz.

Kısaca, eski devirlerin rahip, kâhinlerinden; bu asrın hekim, biolog, filozof, psikolog ve ilim adamlarına kadar rüya olaylarıyla meşgul olmuş ve fakat buna yeterli bir çözüm yolu bulunamamıştır. Halihazırda iki araştırmacı zümre var: spiritüalist ve mistiklerle şüpheli maddeciler. İncele-

meleri paralel olarak ilerlemektedir ve maalesef aşırı tenkit, faydasız yanlış anlayış ve boş çatışmalarla vakit geçirilmektedir. Halbuki, öyle rüya olayları vardır ki, onların herbiri yukarı plânların irşat, yardım ve ikazlarıyla doludur. Bu bahse geçmeden, rüyaları kısa bir ayırımı uğratmak faydalı olacaktır.

(Devam edecek)

İKLİM DEĞİŞİMLERİNİ KONTROL EDEN KİMDİR ?

Yazan: Erol SEVİL

Dünyada gittikçe artan bir şekilde meteorolojistleri endişeye sevkeden bu ani iklim değişimleri nedendir? Acaba insanların elde etmiş oldukları bu muazzam teknolojik ilerlemelerin feza araştırmalarına tatbikatından mıdır? Yoksa stratosferin üst tabakalarında yapılan nükleer denemelerden midir? Yoksa güneş sisteminde halen anlayamadığımız bir değişimin sonucundan mıdır? Buna kesin bir cevap vermeden önce mazideki durumlardan başlayarak bugüne kadar gelmek suretiyle vakıaları gözden geçirmek lâzımdır!

TARİH İÇİNDEKİ İKLİM DEĞİŞİKLİKLERİ.

Eski zamandan beri gerek tarihçiler gerekse coğrafyacılar oldukça kesin müşahadeler yapmak suretiyle bu durumları kaydetmeğe muvaffak olmuşlardır... Bu sahada en bariz incelemelerin yapıldığı memleketler hiç şüphesiz kitabı mukaddesde adı geçen memleketler, yani dünyada medeniyetin beşiği olan yerlerdir. Meselâ Mezopotamyayı ele alırsak dünyanın, Asur ve Babil İmparatorlukları zamanında, en bereketli yerlerinden biri olduğu görülmektedir. Bu bittabi müsait iklim şartlarının tahtında ceryan eden bir hadise olmalıydı. Belki sadece Beni İsrailin Arzu merudu Kenan diyarı ve Mısır oranın zenginliğine yaklaşabilecek bir durumdaydı. Şimal tarafına tarihi kayıtlarda «Aden Bahçesi» dahi tabir edilmektedir.

Bugün buranın durumunu nedir?

Henen hemen tamamen kuru bir çöl!

Bu durumun bütün sebeplerini görmek bize nasib olacak bir nimet değildir. İnsanların davranışlarıyla alakalı olan ba-

zı hususlar üzerinde durmak ve bunları o zamanki insanların aklına ve hayalına gelmeyecek bir değişmeye maruz kalan bu memleketlerin halihazır kaderleriyle ilgili durumlarını görmek kabildir. Meselâ kitabı mukaddesde Milattan takriben 700 küsur sene evvel yazılmış olan Peygamber Yeremyanın kitabında üstün bir kaynaktan geldiği şüphe götürmeyen şu kehânet mevcuttur: «Onların (yani Babillilerden bahsediliyor) suları üzerine bir kuraklık geliyor ve sular kuruyacaktır» (Yeremya 50; 38). Ayrıca Peygamber İşaya'nın da takriben aynı tarihte yazılmış olan kitabında da gene Babil hakkında aynı mealde bir kehânet mevcuttur:

«Allah Sodom ve Gomora'yı yıktığı gibi ülkelerin İzzeti Kildanilerin gururu nun süsü olan Babil de öyle olacak. İçin

de ebediyen oturulmayacak ve nesilden nesle meskûn olmayacak ve bedevi orada çadır kurmayacak ve çobanlar orada sürülerini yatırmayacak. Ancak orada çölün çabani hayvanları yatacak... (İşaya 13; 19-22).

Bu kehânetler - dikkatinizi bilhassa çekirim - Mezopotamya dünyanın en zengin zirai bölgesi olduğu zamanlar kaydedilmişlerdir. Hiç kimsenin akli hayaline buralarının bugün böyle tamamen çorak bir çöl haline dönüşebileceği gelmezdi. Meselâ bugün tasavvur edebilir misiniz ki size biri kalkıp dese «Batı Avrupanın veya diğer zengin bir ziraat memleketinin en münibit arazisi çöl haline gelecektir!»

Her halde adamın aklından şüphe eder veya en azından güler geçersiniz.

Yukarıda ismi geçen bu peygamberlerin ölümlerinden sonra dahi Babilonya da önemli zirai istihsal değişmelerine âmil olacak hava değişimleri kaydedilmemiştir. Hatta Yeremya'dan 200 sene sonra dünyaca meşhur Grek tarihçisi Heredot Mezopotamya'yı halen dünyanın en bereketli ürün veren toprağı olarak tavsif etmiştir. Burada rahatça herhangi bir yerden iki misli fazla mahsul alınabilmekteydi (Kitap I, s. 193).

Yukarıda adı geçen bu peygamberlerin, o günün insanları için, bu şartlar altında tamamen saçmaladıkları adeta aşikâr olmuştu. Normal olarak herkes öyle düşünmekte haklı idi.

Fakat acaba hakikat ne merkezde cereyan etmiştir. Bu tebliğleri veren **Yüksek İdareci Mekanizma** yanılmış mıdır?

Heredotun zamanından kısa bir müddet sonra bu arazinin verimi nehirlerden gelen suların azalmasıyla süratle düşerek nihayet İmparator Hadrian zamanında kuraklıktan Roma kıtalarının tamamen çekilmelerini intaç etmiştir.

İslâm kıtaları buralarını zaptettiği zaman Mezopotamya tamamen bir çöl haline deydi!

Bazı kimseler yukarıdaki Peygamberlerin birer iklim mütehassısı olup da normal bir tahminde bulunduğunu söyleyecek

kadar safiyane iddialarda bulunabilirler. Aslında İdareci Mekanizma sözünü verip onu yerine getirmiştir. **Hepsi bu kadar!**

Mısırın iklimi tamamen değişmişti.

Bundan 2000 yıl evvel Mısırın iklimi tamamen değişti.

Meşhur İskenderiyeli Grek coğrafyacı Ptolemaus, Mısırın milattan 2 asır evvelki iklimini gayet dikkatle izlemiştir. Bugün aradaki fark muazzamdır!

Bugünkü Mısır yazları kuraktır. Halbuki o zaman gayet bol yağmur yağardı. Şimşekler devamlı görünen tezahürattandı.

Acaba Yüksek İdareci Mekanizma, Mısırındaki bu değişikliği önceden bildirmiş midir? Peygamber Ezekeil'in kitabının (29-9-10) da Mısırın kurak bir ülke haline geleceğine dair kehanet vardır. Bu kitap M.Ö. 586 yılında yazılmış ve Mısıra ait bu hükümler çok sonra gerçekleşmiştir. Mısır Roma devrinde dahi imparatorluğun hububat ambarı olmakta devam etmişti.

Ayrıca dikkate değer bir nokta ise Sahra'nın 2000 mil (Nil kıyısından) kadar bir kısmının ise o zamanlar yemyeşil otlak halinde bulunduğunun Fransız arkeologları tarafından keşfolunmuş olmasıydı. Fakat neticede kehanetler aynen gerçekleşerek Mısır bugünkü iklim şartlarına kavuşmuştur. Nil kıyıları dahi bugün ekseriyetle kupkuru çöl rüzgârlarına açık vaziyette ve genişlemekte olan çölün kurutucu tesirlerine maruzdur.

(Devamı gelecek sayıda)

RUH ve SAN'AT

AFİF YESARİ'nin

İleride kitap halinde de neşrolunacak bu yazı serisini pek yakında mecmuamızda neşre başlayacağımızı bildiririz.

RUH ve MADDE

DÜYÜK VAZİFELİLER DÜYÜK VAZİFELİLER

(Geçen sayıdan devamı)

Yazan: Suat TAHSUĞ

Kur'an tetkik edenler, muhtelif ayetlerde yer yer, tebliğ edilenlerin, «evvelkileri doğrulayıcı» olduğunun bildirildiğini öğrenmek fırsatını elde etmişlerdir. Ayrıca her kavme bir yol gösterici geldiği, fakat insanların inanmadıkları, saptıkları da bildirilmiştir. Bundan başka Kur'anda gelmiş ve geçmiş bir çok kavimden bahsedildiği de açıktır.

Bu yazılarımızın başında bir parça, batan Mu kıt'asından ve eski Tek Tanrılı dinden bahsedildiği hatırlardadır. Filhalka eski kitabe ve an'anelerin tetkiki, çok eskiden bugünkine benzer fikirlerin ve sembolik ifadelerin mevcudiyetini göstermektedir. Dünyanın yaradılışı ve tufan ve saire hakkında mevcut efsane tarzındaki inançların mukaddes kitaplar haricindeki mevcudiyeti, insanları şöyle bir fikre götürmektedir: Peygamberler akıllı, okumuş, ahlak sahibi kimselerdir. Onlar mevcut bilgileri öğrenip toplayarak yeni bir form içinde insanlara vermektedirler.

Bu ,vazifelilerin birer ıslahatçı (reformateur) olarak kabulünü isteyen beşeri ve akli bir görüş olmaktan ileri gidemez. Kaldığı bu görüş çok sathidir de. Eğer gerçeği anlatan çok eski bir an'ane var, unutulmuş ve tekrar ortaya çıkarılmış (adeta restore edilmiş) ise, bu an'ane insanlara nasıl ve nereden gelmiştir?

Eğer peygamberler sadece birer ıslahatçı olsalardı yapabilecekleri en üstün şey sadece en eskiyi kusursuz bir şekilde ortaya koymaktan ibaret kalmayacak mı idi? Halbuki yer yüzündeki Tek Tanrılı dinler: Yahudilik, Hıristiyanlık ve Müslümanlık muhtelif peygamberler tarafından tedris edilmekle beraber şaşmaz bir bü-

tünlük ve anlayış safhalarına tekabül eden bir ilerleme göstermektedir.

Yine hatırlardadır ki insanlığı muhtelif sınıflı bir mektebe benzetmiştik. Reenkarnasyon kanununa göre ölen ve yerdendünyaya gelenler bu sınıflarda anlayışlarını geliştirerek terfi etmekte, bir sonraki sınıfta okumak, imkân ve liyakatini elde etmektedirler.

Peki bu çeşitli mektep sınıflarının hocası kimdir? Kim kayıtları, dersleri, imtihanları ve müteakip sınıf ve dersleri hazırlıyor?

Bu سوالin cevabında biz bedenlilerde bir isim bulacak değiliz. Dünya vasatının ve oradaki varlıkların tekamül ve tedrisatiyle mükellef, görünmeyen ve en ufak hâdiseler dahi gözünden kaçmayan çok üstün bir şuur ve plânın bu işte dahil olduğunu görmemek, cereyan etmekte olan hâdiselere göz yummak ve çok dar bir görüş olur. Her yerde zafer ve ahengini görmekte olduğumuz kozmik kanunların insan cemiyetlerinde, insanların fikri ve ahlâki yükselişinde mevcut bulunmadığını iddia edemeyiz. Fiili ve fikri davranışlarımız kozmik ahengin dışında değildir. İnsan olarak hürriyetimiz ve bunu kötüye kullanabilme imkânlarımız müşahade etmekte olduğumuz teşevvüş ve keşmekeş meydana getirmiştir. Bu teşevvüş ve keşmekeşin yüksek tebligatın, yani mukaddes kitapların gözünden kaçmadığı da apaçık bir gerçektir. Kur'anda, Bakara surisinde (Ayet 2 - 4) şöyle denilmektedir: «Bu kitap hiç şüphe yoktur ki sakınanların, görünmeyene inananların, namazı dosdoğru kılanların, kendilerine kazandırdıklarınızdan yardım için harcedenlerin, sana indirilen kitaba ve senden

evvelki peygamberlere indirilen kitaplara iman edenlerin, ahireti yakinen tanıyanların doğru yol kılavuzudur.»

Şu halde Musanın vazifesini tahlil ederken iki nokta üzerinde durmamız gerekecektir: 1 — Musanın zamanındaki vaziyet ve imkânlar; Musanın beşeri imkân ve kapasiteleri, 2 — Üstün Alemin Musa vasıtasıyla tezahür eden filli.

Filhakika Eski Mu dini Mukades sembollerle saf gerçeği anlatıyordu. Bu Tanrının birliği ve yaradılış, reenkarnasyon ve tekâmüldü. İnsan, onlarca Semavi Peder olarak tanınan Yüce Sevgi prensibine, oniki kötü huyu yenmek, oniki fazileti kazanmakla varırdı.

Mu'da dejenere olmaya yüz tutan bu semboller sonradan batan Atlantis kıtasına geçmiş; Osiris denilen bir inisiye tarafından yeniden toparlanmıştı.

Eski Mısır'daki arkeolojik tetkikler, Mısırda üstün bir medeniyetin adeta aniden belirdiğini göstermektedir. Zira Mısır o sıralarda Atlantis ülkesinin bir kolonisi olarak inkişaf edebilmişti. Atlantis Medeniyeti Mısır'a, Osiris'in tedrisatını da getirmiştir. Ancak iktidar ve dünyevi zevkler arayan bir rahipler sınıfının teşekkülü, gerçek bilgilerin (Mabed)in inhisarında kalmasını tevlid etmiş, halka teşevvüş içinde bir çok Tanrıçılık (politèisme) tedris edilmiştir. Bu şekilde, mesela Sonsuz Bir'i sembolize eden güneş yuvarlağı, Güneş Tanrı Amon-Ra olup çıkmıştı. Bunun gibi, Kâinatı ineydana getiren aktif ve pasif ikili prensip Osiris (erkek, güneş) İzis (dişi, ay) Tanrı şeklinde ortaya konmuştur. İnsanı sembolize eden üçlü sembol de bunların oğlu Horüs olup çıkmıştı.

Musa, mabedde hakiki Osiris inisiyasyonunu öğrenmiş, sembollerin gerisindeki yüksek ve güçlü manalara nüfuz etmişti. Mabedin holünde bir kişi öldükten sonra kendisine sorulacak 42 soru yazılıydı. Tevrat'ta bu 42 soru (10 emir = evamir aşere) tarzında gözliktedir.

Daha evvelce de söylediğimiz, ve Tevrat'tan misal aldığımız gibi, Musa Tevrat'ın ilk beş kitabını yazmıştır. Fakat aldığı emre uyarak ve gerektiği şekilde yaz-

mıştır. Turdan taş levhalar üzerine kazımış şeriat ahkâmını indirdiği zaman, bunun başı boş ve keyfi bir çalışma olmadığını şu ayetlerde görmemiz kabildir: (Araf suresi, 141: Biz Musa ile otuz gece sözleşmiş bu badeyi on gece ile de tamamlamıştık.), (Araf suresi, 144: Musaya verdiğimiz levhalarda insanlara öğüt olmak üzere her şeyi mufassal bir surette buyurduk.)

Bütün Musa şeriatının esasları bu on emirde mündemiçtir. Tevrat'ın «çıkış» kitabının 20. babından naklen bu emirleri bildiriyoruz:

1. Seni Mısır diyarından, esirlik evinden çıkararak Allahın Yehova ben'im.

2. Karşımda başka ilâhların olmayacaktır. (kısaltılmıştır.)

3. Allahın Rabbin ismini boş yere ağza almayacaksın; Çünkü RAB kendi ismini boş yere ağza alanı suçsuz tutmayacaktır.

4. Sebt gününü takdis etmek için onu hatırında tut. (kısaltılmıştır.) İzah: Tevrate uyacaklar, haftada bir gün dünyevi inşegalelerden uzaklaşarak ibadet etmek ve ulvi mevzuları düşünebilmek için sebt gününe = cumartesi gününe) riayet ederler.

5. Babana ve anana hürmet et. (kısaltılmıştır).

6. Katletmeyeceksin.

7. Zina etmeyeceksin.

8. Çalmayacaksın.

9. Komşuna karşı yalan şahadet etmeyeceksin.

10. Komşunun evine tama etmeyeceksin; komşunun karısına, yahut kölesine, yahut cariyesine, yahut öküzüne, yahut eşeğine, yahut komşunun hiç bir şeyine tama etmeyeceksin.

Bescherelle'in lûgatinde (on emir) manasına gelen (Dècalogue) kelimesinin izahatında, bu kanunların iki levha üzerinde yazılı olduğu söyleniyor. Birinci levhada, insanın Tanrısına karşı mes'uliyetlerini düzenliyen ve imana taallük eden ilk üç emir ve ikinci levhada, insanın yekdiğerine karşı vazifesine taalluk eden yedi emir.

(Devamı var)

Nesebi Sahih Olmayan

Çocuklar

Yazan: Dr. Ata ATALAY

Türkiye nüfusunun %20 sini (5-6 milyon kişisini) nesebi sahih olmayanların teşkil ettiğini istatistikler ortaya koymuştur. Bilindiği üzere bu hukukî terim, medeni nikâhın hükümleri dahilinde, evli bulunmayan çiftlerden dünyaya gelmiş çocuklara verilmiştir. Ve bu deyim ile, bu çocuklar nikâhlı ana-babadan doğmuşlardan ayrılmak istenmiştir. Hukuk ilminde geniş ve şümüllü etki ile incelenen bu konu, sosyal ve toplumsal sahada da bir o derece önem taşır. Halk arasında en kötü ve en ağır damgayı yiyen bu zavallılar, kendilerini tanıdıkları anlardan ölümlerine kadar aşağılık kompleksi taşımaya mahkûmdurlar. Bu yüzden birçoğları kötü yollara sürüklenirler. Cürüm işlerler, hırsız, yankesici, kumarbaz, esrarkeş, sersefî ve hatta katil olurlar. Cemiyette bir mevki edinmeye çalışanlarına bile ana-babalarının temiz alınlarına sürdükleri bu leke ve kendilerine miras bıraktıkları bu kötü ad daima bir engeldir. Bitmeyen acı ve ıstıraplarla ömürleri heder olur gider. Biz, onların yüzlerine kapatılan kapıların bazan ne kadar haksız bir kavramla kapatıldıklarını, dini, ahlâkî, hukukî yönleri ile inceleyecek değiliz. Sadece Neo-Spiritüalist bilgi ışığı altında çocukları nesebi sahih olan veya olmayan diye ayırabilir miyiz, ayıramaz mıyız? Ayrılmış olanlarının kendilerinin ve başkalarının tekâmüllerindeki rollerini belirtmeye çalışacağız:

Bugünkü spiritüalist düşüncemize göre; yaratıklar, bu arada insanlar dünyaya kendilerinin ve aynı zamanda temasta buldukları uzak ve yakın kimselerin tekâmülleri için bir çok kereler (lâzım olduğu kadar) ve gerektiği beden ve çevre şartları içinde gelir ve giderler. Önceki gelişteki tekâmülünden noksan kalmış yönlerini, bir sonrakinde tamamlamak cehit ve gayretini gösteren insan, öteki alemde (Spatyomda) tekrar geleceği dünya hayatına ait çizdiği plânının gerçekleşmesinde rolü olacak ortamı ve ana-babayı seçer. Bu seçişte varlığın serbest şuurlu sparyom hali ile beraber, üstünve yardımcı planların da rolleri vardır... Bu hazırlanan planda tahakkuk edecek her hadise bu şahsın dünya kaderi, halk deyimi ile onun (alın yazısı) olmuş olur.

O halde Ruh'un yeni bir tekâmül merhalesi takip edebilmesi için dünyaya gelmesi, dünyaya gelmesi için de planına uygun yeni bir insan bedenine girmesi gerekmektedir. Sebep ve netice bağları ile birbirlerine bağlı ve ilgili olarak bu yeni bedenini de planına koyduğu çevre içindeki dişi ve erkek iki ayrı cinsin birleşmesinde gerçekleştirecektir. Böylece ana-baba çocuğun ve dolayısıyla de çocuk ana-babasının ve çevresindekilerin tekâmüllerinde vazife almış bulunurlar. Tıpkı cephede ateş yağmuru altında vazifesini yapan bir

er gibi, türlü badirelerle dolu dünyadaki tekâmül savaşında da bu çocuk, bu ana-baba ve içinde buldukları çevre ve daha uzaktakiler savaşacaklardır. Her savaş kendilerinin tekâmül basamaklarında biraz daha yükselmelerine yardım edecektir. Durgun bir suya atılan bir taşın düştüğü yerden çevresine doğru içiçe daireler şeklindeki dalgalanışı gibi bu çocuğun etkisi de ana rahminde (uterus) teşekküle başlamasından ve hayata gelişinden ölümüne kadar bu tarzda çevresine ve kendi üzerine müessir olacaktır. Bu onun kaderi, onun alın yazısı icabıdır. Demek ki Ruh'un sonsuz tekâmül yolunda her an daha fazla olgunlaşabilmesi, önceki bedenli hayatında tekâmülü yönünden kalan noksanlarını giderebilmesi için dünyaya yine bedenli bir varlık şeklinde gelmesi şart oluyor. Bu sebeple her gün her yeni doğan çocuk bu gayeyi geliştirmek vazifesi ile dünyaya sevk ediliyor demektir. O halde tekâmülü esas aldığımızı göre bir Ruh'un kendisine seçtiği bir insan yavrusu bedeni ile dünyaya adımını attırmaya vasıta olan ana-baba ister cemiyetin kabul ettiği töre, adet, nizam, veya kanunlara uyar şekilde nikâhlı olsunlar isterse olmasınlar, doğacak bir çocuğu nesebi sahîh olan veya olmayan diye ayırma hakkını kendimizde bulamayız. İnsanların suni olarak yaptıkları bu sınıflama olsa olsa yine İlahi Murad'ın tecelli edeceği bir başka tekâmül çizelgesi için bir icabat olarak gerekmektedir. Başka bir kabul tarzı Spritüalist bir anlamla bağdaşmaz... Ayrıca nesebi sahîh olmayan diye adlandırdığımız bu çocukların, ötekilerinden daha aşikâr bir vazife içinde bulduklarını da kabul etmek zorundayız. Bunu daha iyi belirtmek için nesebi sahîh olmayan damgasını yiyecek bir çocuğun gelişmesine kısaca bir göz atalım :

Gizli bir günahın meyvesi tomurcuklanmaya başladığı anda, önce anne baba sını heyecan ve üzüntü ile, içine düştükleri bu çıkmaza bir çare arama vehd ve gayretine sevk edecek ve bu hal onların öbür alemde (Spatyomda) iken çizdikleri ken-

di kader planları hükümlerine uygun ve bu dünyadaki tekâmüllerini sağlayacak ilkel hareketlerin başlangıcı olduğundan, ne tarafa baş vururlarsa vursunlar bu tomurcuğun gelişmesine engel olamayacaklardır. İnsan yavrusunu yapacak hücreler gelişmelerine devam ederek dokuları, dokular iç ve dış yapıları yapa yapa kâinatın muazzam ahengine uygun bir sükûn ve nizam içinde ve İlahi Murad üzere geliştirici hareketlerine devam edeceklerdir. Çocuğun gelişmesi sırasında malûmatları olmuşsa çiftin ana babası, konu komşusu, hatta yedi mahalle ötesi bu hadise ile ilgilenecek, herkes kendi tekâmül kademesine uygun bir anlayışla bu durumdan nasibine ve hissesine düşeni alacaktır. Görülüyor ki fötüs halinde iken bile bu yavrucuk etrafındakilerin tekâmüllerinde hocalık, önderlik, yardımcılık yapma vazifesini üzerine almıştır. Fakat diyelim ki kimselerin haberi olmamıştır. Annenin ıstırapla başlayan gebeliği İlahî İrade kanunlarının bir kolu olan tabiat kanunları gereğince bir zaman sonra bir gün ya bir (garipler yurdunda) ya bir harabede veya bir çatı altında sona erecektir. Doğan çocuk bazan bir cami avlusunda, bazan bir evin kapı eşiğinde kaderine terk edilecektir. Bu bırakılıştan ana-baba ve onu bulacakların, alacakların da edinecekleri intiba tekâmüllerine uyar bir şekilde olacaktır. Cemiyetin nesebi sahîh olmayanlar kadrosuna dahil edilmiş bu yavrucuk, çocukluğundan itibaren çile çekecek ve çile çektirecektir. Yani spritüalist deyimle tekâmül edecek, tekâmül ettirecektir. Bu çileler aşılacak tekâmül kademesine uygun olarak zor, güç, ve hatıta çok ağır olabilir.

Bir başkasının himyaesine terk edilmiş çocuklarla, nikâhsız ebeveynleri tarafından şu veya bu şekilde yetiştirilen çocukların hayat sahneleri arasında fark yoktur. Onlar da vazifelidirler, vazifelerinin geerktirdiği her hâdisenin içtisti gibi bu rolleri dünya ve hayat sahnusuna göre oynayacaklardır.

Hayvanlarda Şuurlu Hareketler

Yazan : Ali ERMAN

İnsanlarda olduğu gibi hayvanlar arasında da te-kâmül farkları mevcuttur. Köpekleri birbirleriyle kı-yaslarsak hepsinin de her yönden farklı davranışlara sahip olduklarını görürüz; kimisi hırçın, kimisi uslu, kimisi hareketli, kimisi a-lingan kimisi de yüzüzdür. Fakat ne olursa olsun on-ların bütün bu davranışla-rı, şuursuzluk demek olan otomatizma çerçevesinden dışarı çıkmamaktadır.

Hepimizin duyduğu, bildiği hayvanlara ait feda-kârlık hikâyeleri vardır. Şurası muhakkak ki, hay-vanlarda pek sık rastlama dığımız bu gibi mutad dışı davranışlar otomatizmanın dışına taşarak bir şuur ka-zanmaktadırlar

Amerika Birleşik Däv-letlerinin bir eyaletinde ya-şayan ailelerden biri 3.4 yaşlarındaki erkek çocukla-rını, kendileri evde iş gö-rürken, bahçede, arabasının içinde, gölgelik bir yerde bı-rakıyorlardı. Küçük çocuk her gün böyle vakit geçi-rirken etrafında dönüp do-laşan bir kazla çok sıkı dostluk kurmuştu. Çocuk, arabasında otururken kaz onun yanına yaklaşır, ok-şamasına müsaade eder, a-deta ona dadılık ederdi. Herhangi bir yabancı o ci-vardan geçse bağıra bağıra derhal yabancının üstüne hücum ederdi. Bir gün ku-duz bir köpek her nasılsa bahçeye girerek çocuğun bulunduğu yere doğru hır-lıyarak koşmağa başladı.

Bu esnada kaz çocuktan e-pey uzakta yem yemekle meşguldü. Köpeğin fenalık yapmak maksadiyle geldi-gini anladı ve yetişerek bü-tün kücüyle köpeğe saldırdı ve onunla boğuşmağa baş-ladı. Gürültüyü duyan ço-cuğun annesi ve kardeşleri dışarı fırladılar. Kuduz kö-pek kazın boğazına dişleri-ni geçirmiş, onu biran önce boğmağa çalışıyordu. Hay-vancağız çok kan kaybet-mişti. Takatinin kesildiği. gittikçe ölüme yaklaştığı meydanda idi. Çocuğun ya-kınları sağdan soldan elle-rine geçirdikleri taş, odun ve sopalarla kuduz köpeği öldürdüler. Fedakâr kaz can çekişiyordu. Az sonra o da öldü.

Burada aslında, insana

Spiritualizm ve Sanat

Derleyen: AFİF YESARI

SONSUZA ÇAĞIRIŞ

Beş bin sene evvelki karım
Seni ne zaman düşünüp hatırlasam
Alev alev yanar dudaklarım;
Ve bir kere daha duyar anlarım
Anlarım ki:
Kâinat boyuncadır sevişmemiz.
Mekân içinde şekilde değişmemiz
Aldatmıyor bizi.
Arayan yan yana bulur gölgemizi
Bütün devirlerde.
Muhakkak bir gün
Ama belki çok ilerde
Nihayet usanacak zaman
Boşuna bizimle uğraşıp durmaktan.
İnatçılar diyecek,
Birden
Çekliverecek aramızdan.
Ve seni ölümsüz bahçelerde yine
Esrarlı anlatılmaz güzelliğinle
Doya doya saracak kollarım,
Beş bin sene evvelki karım.

—□—

ZAMAN BAHÇESİ

Üç bin sene millâd ötesinde
Limon kokulu bir evimiz vardı.
Kuşlar uyandırırdı her sabah bizi,
En sevdiğimiz şarkılar bunlardı.
Rüzgâr hâlâ anlatır hikâyemizi
İyi günler iyi insanlardı
Çepeçevre saadetimizi kuşatan;
İklimleri değişti ama kâinatın
Ne çok şey kaldı seni hatırlatan.

ATÂ KARATAY

sokulmayan, insana sadık olmayan bir hayvanın, kendisi ile dost olan bir insanı yavrusunu korumak için nasıl hayatını tehlikeye attığını görüyoruz. Bu olay her zaman karşılaşmadığı . mız, adetâ normal üstü diyebileceğimiz bir özelliğe sahiptir. Kazın davranışı, ancak daha ileride, insanlık seviyesinde bulunan varlıkların fedakârlık adını verdiğimiz davranışlarından hiç de farklı gözükmemektedir.

Fransada bir kış mevsiminde atı ile avlanmaya çıkan bir avcı, av peşinde koşarken aniden üç tane kurdun hücumuna uğradı. Biraz uzakta duran atına yetişip oradan uzaklaşmak amacıyla koşarken buzda ayağı kaydı ve düşerken başını yere çarparak bayıldı. Bunu gören at sahibinin yanına koşarak onu parçalamak için yaklaşan kurtlara çifte atmağa başladı. Bu arada var kuvvetiyle kişniyordu. O civarda dolaşmakta olan bir kaç kişi yardıma gelerek vahşi kurtları ellerindeki silâhlarla vurdular. Sadık hayvan attığı tekmelerle kurtlardan birisinin kafasını patlatmış, diğer ikisini de şuralarından buralarından yaralamış, bu arada da muhtelif yerlerinden ısırılmıştı.

Hepimizin bildiği gibi atlar sahiplerine bağlı ve sadık hayvanlardır fakat umumiyetle onlar da her hangi bir tehlike karşısında ürker ve kaçarlar. Yu-

(Devamı s. 39 da)

ÖLÜMDEN SONRA

İNSAN

(Geçen Sayıdan devam)

Hazırlayan : Ergün ARIKDAL

Aşağıdaki müşahadelerle konumuzun tecrübi olarak işlemeğe devam ediyoruz. Tekrar belirtelim ki bu müşahadeler medyomun irtibatta olduğu ruhtan aldığı intibalardır. Ruhun bizzat kendi anlatmalarına da temas edeceğiz.

«Diğer bir araştırmada, bir şato göründü. Medyom bu şatoda geziniyor, etrafı müşahade ediyor ve nihayet cezbedildiğini hissettiği büyük bir odada duruyor. Aldığı imajı geldiği kaynakla birleştirmeğe çalışırken, yaşlı şato sahibesinin şekli beliriyor. Medyom, düşünce okuma yoluyla onun ihtiyarlıktan öldüğünü, aynı şartlar içinde şatoda yaşamağa devam ettiğini hissediyor. Etrafında çocuklarıyla torunlarını görüyor. Şato imajı ölümü esnasındaki haldedir ve kadın kendi devrinin elbiseleriyle görünmektedir.»

Bütün bunlar ruhun yaşadığı hatıraların imajından ibarettir. Medyom, ilk temerküz çalışmalarında dünyevi tesirlerle karşılaşmakta ve onlarla ahenk kurmaktadır. Bu ahengin tam olması, dünyevi tesirlerin tamamen kesilmesine bağlıdır. İleri durumlarda medyom ruhun bütün düşüncelerini alır.

MÜŞAHADE (4)

«Medyomu tesirlerle içsel bir temas haline geçirtmek yerine, ondan bu tesirlerin dışında kalması isteniyor, yani onları müştereke görmesi talep ediliyor. O zaman, kendisi, arzı kaplayan hareketli geniş bir deniz karşısında bulunduğu hissi içinde kalıyor.

«Arzın üzerinde henüz nasıl hareket edeceğini bilemeyen, kendini saklayan, yeryüzü tesirleriyle uyuşmuş, ipek koza-

sına benzer beyaz renkte ruhlar, enkaz gibi gömülmüşler ve yeryüzü hayatlarını kısmen yeniden yaşıyorlar.»

Şekil vizyonları hemen hemen tamamıyla gözden kayboluyor ve yerini (tecrübe ilerledikçe) süt rengi, gri ya da sarı aydınlık, loş, bir çevre intibasına bırakıyor ki bu muhitte bulunan ruh düşüncelerini hakiki söz olarak hissettirmek için oldukça kuvvetli olarak tezahür ediyor.

Umumiyetle bu mevcudiyet tek değildir. Ona refakat eden diğer ruhlar süzülüp içindedirler. Aynı titreşim neviyle onları fark etmez ve ona göre, sevk etmek ve gözetmek için «oradadırlar.» Şunu da ilâve edelim ki bu varlığı görmekten ziyade hissetmektedir.

MÜŞAHADE (5)

«Görücü medyom, hiddetle aşağıdaki intibaları neşreden ihtiyar bir Alsast (Fransada bir bölge) kadınla karşılaştığı intibalı içindedir:

«Titriyorum!.. Koltuk değneklerim yerde kayıyor... Torunlarım için çorap örmek istiyorum... Ama nerede oturayım? Yerde bana pek sağlam görünmüyor. Torunlarım burada olsaydı, beni yürütürlerdi. Neredeler onlar?... Göremiyorum artık onları; cıvıltılarını işitemiyorum. Kayboldum galiba!... Bana öyle geliyor... eminim. Zavalı bir ihtiyar kadın mıyım ben?... Kimse beni işitmiyor.

— Dinleyiniz!.. Diye, görücü düşünüyorum.

— Bu ses kimin, tanımıyorum. Kim olursanız olun, beni kucaklar mısınız?

— Beden ıstıraplarından azadesiniz!

— Ne demek istiyorsunuz? Beni şaşırtmağa çalışmayın... çok ihtiyarım... bana acıyınız.

— Dua etmesini bilir misiniz?

— Dindar olursam Allahım, toruncuklarımı bana bağışlar mısın?

— Öldünüz, anlayın artık!...

Görücü medyomun bu düşüncesiyle herşey birden kayboldu.»

Olümden sonraki devrede ruhun şaşkınlık ve dünya hatıralarına, ihtiyaç ve alışkanlıklarına bağlılığı devam eder. O, bu durum içinde uzun-kısa bir müddet kalacaktır. Umumiyetle öldüklerini bilmeyen bu varlıklara, onların durumlarında esaslı değişiklik hasıl edecek müdahaleler yapmağa müsaade edilmez. Misalimizde olduğu gibi, görüp-gözetici varlıklar derhal araya girerek medyom veya operatörden gelen tesiri keserler. Bazan da bunun ona ulaşmasını temin ederler; ama hepsi o kadar...

MÜŞAHADE (6)

1915 yılı Ocak ayında elde edilen aşağıdaki olayda, süje, harpte ölen bir Almanın yanında olduğu duygusuna sahiptir.

«V — Harbi arzuluyor muyum?... Beni evimde bırakamazlar mıydı?... Karnımın yaralı olduğunu görmüyor musunuz?..

M — Mesleğiniz nedir?

V — Berlin'de terziydim; üç küçük çocuğum var. Burada olmaktan memnun olduğuma inanıyor musunuz?

M — Nerede olduğunuzu düşünüyorsunuz?

V — Pekalâ biliyorsunuz, arkadaşlarının bulunduğu alayın üzerindeyim. Hayat, şimdi olduğu gibi süngülenmek midir? Gaddar değilim ben... harbetmeyi istemedim... Bütün kanımı kaybettim, görüyor musunuz?...

M — Siz artık öldünüz.

V — Siz bir fransıza göre hayvansınız (kendisi için söylüyor). Bana yardım etmek istemiyorsanız, gidip yatacağım. Çok soğuk, dondum. Olmek için, 33 yaşında ölmek için ne yaptım ben?.. Berlin'deki karın Woebstram'a yazınız.

M — Dua etmeği biliyor musunuz?

V — Dua satıcısı mısınız siz?.. Müşterilerime karşı inandırmış gibi görün-

mek için kendimi zorlardım; halbuki ekmeğimi kazanıyordum sadece... beni rahat bırakın. Bana isim takmışlardı.

M — Kim?

V — Amcam, küçük Vıyana'lı derdi.»

Tecrübenin ileri kısımlarında, medyom bu varlığın şuuruna artık sahip olmuyor. fakat çağlayan gibi etrafında gitgide seyyaleşen diğer varlıkları fark ediyor ve şu soruyu soruyor:

M — Onu kim celbetti?

V — Amcalarından biri bu adamın ruhuna nüfuz etmişti, onu taşıyordu.

M — Taşıyor muydu?

V — Evet, bu Alman'ın seyyaleleri içine girmişti, ruhuna çatı oluyordu. Ona çok yakındı... İyi bir insan olan bu çocuğu sevdiği için, onu, sualin üzerine, karışık halinden kurtarmak için kendine celbetti.

M — Siz kimsiniz? Diye medyom soruyor.

V — Kendime, «benim hayatım onu neden ilgilendirsin» diye soruyorum. Bu devreleri geçtim ben. Sizin üzerinizde (medyomda) bazı parlak şeyler gördüğüm için geldim.

M — Nasıl parlaklık?

V — Bir alev (!)! Sizi kuşatmış; seyyalevi zarfınıza geldiğiniz zaman, yani düşündüğünüz vakit, fosforlu bir hale geçeceksiniz ve et bedene döndüğünüzde de ışık söner.

M — Umumiyetle nerelerde bulunuyorsunuz?

V — Evleri sevmem. Orada insanların riyakâr düşünce ve faaliyetleri görünüyor; orman şiirlerini seviyorum. ilham veriyor. Orada gezindiğim zaman, yeryüzündeki gibi görüyorum onları... Daha yukarıya yükselince kokularım duyuyorum. Sükunet arzu ettiğim zaman ağaçların içine dalıyorum... İşte, bana ormanda her zaman kalamıyacağımı söyleyen kimse... Beni ormandan zorla dışarı çıkaran bu; onunla karşılaşmak istemiyorum.»

Onun için bunaltıcı olan bu hatıralar üzerine, varlık kayboldu; ama medyoma izahat veren diğer varlıklar kaldılar.

(Devam edecek)

HORTLAKLARIN ADETLERİ

Eşyanın kendi başına yer değiştirdiği, sebebi belli olmayan gürültülerin işitildiği, hayaletlerin gözüktüğü evlerdir bunlar.

Yer değiştiren eşya, ağır cisimler olduğu gibi mutbak levazımatı (tencere, kap-kacak) da olabilir. Tabaklar fırlar ve kırılır. Yataklar alt-üst olur ve çarşaf lar havalanır. Kapılar ve pencereler kendi başlarına açılır ve kapanır. Ziller şiddetle çalar, hatta telleri kesildikten sonra bile çalmaya devam eder. Bazan bir taş yağınuru; taşların gayri muntazam hareketleriyle muayyen bir hedefe gidip çarptıktan sonra görünmeyen bir elle geri taşınması gibi, vukubulur. Bazan bu taşlar sıcak, hatta yakıcıdır.

İşitilen gürültüler basit çatırtılardan kulakları sağır edici patırtılara kadar değişir. Bazı ruh çağırma celselerinde olduğu gibi bu sesler normal bir çok gürültüleri taklid edici mahiyettedir: Bir eşyanın düşüşü, bir tencerenin yuvarlanması, açılan ya da kapanan bir pencere veya kapı, yerde sürüklenen zincir gürültüleri, odun kesen

bir testere, v.s. Bazan da bir elbisenin hışırtısı işitilir. Bazı defa şahitler, bu çeşit evlerde hıçkırıklar, inlemeler, mırıltılar, insan sesleri, şarkılar, müzik konserleri duyarlar.

Bu duyulan gürültüler objektif veya subjektif olabilir. Birinci halde gürültü maddi bir sebepten ileri gelmektedir. İkincisinde böyle bir sebep yoktur. Böylece bir kapının açılmasında duyulan gıcırta hakikaten bir kapının açılışından ileri gelebilir. Bazan da duyulan bir tabak kırılmasının şangırtısına rağmen, tabaklar eskisi gibi, el değmemiş vaziyette bulunabilirler.

Hortlaklı evlerin hayaletleri dalma bir insan şekli taşımakta gibi gözükmektedir. Ernest Bozzano «Görünen fantomlar beyaz ketenlere sarılı olmaktan ziyade yaşadıkları devrin elbiseleri içinde tezahür etmektedirler» demektedir. «Umumiyetle o kadar realist bir tarzda belirirler ki, yaşamakta oldukları sanılabilir. Bazan adama kıllı fakat şeffaf, bazan da insan şeklinde

bir gölge olarak görünürler. Ekseri oldukları yerde bir buhar gibi kaybolurlar. Bazan da bir duvar veya kapalı bir kapıya doğru ilerleyerek oradan geçermişcesine kaybolurlar. Bazan yürür, bazan da kayar, havada dururlar. Bazan aralıklarla, uzun zaman kaybolduktan sonra, bazan da senenin belli bir zamanında yıllarca tezahürlerine devam ederler. Fakat hâdisenin birkaç ay, hatta birkaç gün sürdüğü de vakidir. Tezahürleri umumiyetle, odada hazır bulunanlar tarafından, başlangıçta «müphem bir yabancı mevcudiyetin varlığını hissetmiş» tarzında başlar. Ve odanın bir köşesinde belirirler. Eğer odadaki şahıs hayalete doğru yaklaşırsa, adeta buzlu bir rüzgâr hisseder. Hayaletin en belli başlı karakteristiği, onları seyreden kimselere karşı kayıtsızlıkları, yahut buldukları muhitten tamamen habersiz görünüşleridir. Bir merdivenden çıkar, bir koridordan geçer, belli bir gayeleri olmaksızın bir odaya girerler. Rasladıkları kimselere de hiç aldırılmazlar. Yahut evde alışlagelmiş faaliyetleri yapar görünürler; ümitsiz jestler yaparlar, ateşin karşısına otururlar. Sanki somnabül - uyurgezer gibi, hareketlerinde bir şuursuzluk ve otomatizma görünür. Bazan da aksine, hayaletin maksatlı olarak, rasladığı birine bir şey söylediği bir jestde bulunduğu da vakidir.

Nihayet, bazı vak'alarda az çok karışık bir şekil arzeden aydınlıklar, hazır bulunanların vücudunda bir ağırlık veya taz-yik hissi, dondurucu bir soğuk, sonradan yanık izleri bırakan nahoş ellerin temasları, pis, çürümüş cesed kokusuna benzer kokular veya tamamen aksine çok tatlı menekşe kokusu gibi bir rayiha duyulduğu müşahade edilmiştir.

Bu olaylar, bir çok metapsişik dergilerinde, Lombrosonun, Sir Ernest Bennett'in, Carrington'un, Bozzano'nun Flammarion'un, Thomas Bret'in, Emile Tizané'nin eserlerinde anlatılmaktadır.

Fakat bu olayların naklinde çoğu defa şahitler üzerinde gerekli ruhi araştırmalar yapılamadığından vak'alar üzerinde müsbet veya menfi bir şey söylemek doğru değildir. Ancak bütün vak'alar böyle değil-

dir. Sizlere nakledeceklerimiz ilmi bir objektiflik içinde tesbit edilmiştir.

Gabrielle Renaudot'un

Müşahedesi

Gabrielle Renaudot, sonradan Camille Flammarion'la evlenmiştir.

1918 yılının nisanında birkaç gün kalmak üzere Dr. Bonnefoy'nun Cherbourg'da, Polle sokağı 13 No. daki evine davet edildi. Doktorun ilk karısı ölmüş ve kendisi yeniden evlenmişti. Bayan Renaudot'ya doktorun ölen karısının odasını vermişlerdi. Bu odada ölü kadına ait bir çok eşya bulunuyordu. Yatak da eski Bayan Bonnefoy'nun can verdiği karyola idi. Ölmüş kadın ve Matmazel Renaudot vaktiyle birbirlerini çok severlerdi. Şimdi olanları kendi ağzından dinleyelim:

«Kaldığım oda Bayan Suzanne Bonnefoy'nun odası değilse de onun öldüğü, zemin kattaki genç kızlık odası idi; karyola da onun öldüğü karyola. Çok eski, tahtadan oyulmuş, cibinlik yeri halılarla süslü geniş bir Bröton karyolasıydı bu. Bütün oda san'atkârane oyulmuş eski tahta mobilyalarla döşeliydi. Yatağın karşısında, Bayan Bonnefoy'nun şayanı hayret derecede kendisine benzeyen büyütülmüş bir fotoğrafı asılıydı.

«Çok duygulandım. Hep geçmiş hatıralar aklıma geliyordu. Dostumu ahenkli ve faal hayatının verdiği saadet içinde yeniden görüyor gibi idim.

«İlk gece, 25.26 nisan gecesi, onu düşünerek hiç uyumadan, Onun geçmişini, evinin şimdiki halini düşündüm. Zaten bir parça da hastaydım.

«Ertesi gün, kendi kendime, o gece iyice uyuyabileceğimi düşünüyordum. Gecenin 11 ine doğru eski hatıralarımı zihnimden kovarak uykuya daldım.

«27 Nisan'a tesadüf eden gecenin saat 24'ünde müthiş bir gürültü ile uyandım. Yatağın solundaki duvardan korkunç çitirtılar geliyordu. Bunlar tahta komodine, bütün odaya yayılıyordu! Sonra, bir çok defalar, bir insanın yatakta dönerken çıktığı daha hafif gürültüler işitildi. Benim yattığım karyola da gıcırdayordu. Nihayet, yatağın sol tarafından başlayan ha-

fif bir ayak sesi duydum. Ayak sesi, yatağın ayak ucuna yöneldi; Madam Bonnefoy'nun sağlığında, iyi bir müzisyen olan kocasının çaldığı org veya piyanoyu dinlemeyi itiyad edindiği salona doğru devam etti.

«Bu gürültüler beni öyle heyecanlandırdı ki, kalbim delice çarpmaya başladı. Adeta boğulacak gibi oldum. Dişlerimi bütün kuvvetimle sıkıyordum.

«Korku içinde, kalktım, bir mum yak-tım ve giriş kapısının önünde bulunan bir sepet üzerine oturdum. Bu gürültülerin sebebini anlamaya çalıştım. Gürültüler daha da şiddetle devam etti; fakat bir şey görmek mümkün olmadı.

«Saat 5 de artık dayanamadım; hâkim olamadığım bir dehşet içinde, üçüncü katta yatan hizmetçi Marie Thionnet'yi aramaya koştum. Benimle beraber indi. Onun gelişinden itibaren hiç bir şey işitilmez oldu.

«Saat 6 da ikinci katta yatan doktor kalktı ve tuvalete gitti. Ayak sesi evvelce işittiğim seslere hiç benzemiyordu.

«Bütün gün hâdisenin izahını bulmaya çalıştım; duvar boyunca tırmanan kediler veya fareler... Yatağın solundaki duvara baktım; çok kalındı ve dıştan az az kaplıydı. Hiç bir girinti çıkıntısı yoktu; bir iç avluya bakıyordu. Kediler veya farelerin yürümesi için müsait bir yer değildi. Polle sokağına bakan diğer duvar da aynı biçimdeydi. Zaten gürültüler, bu hayvanların yapabileceği gürültülere hiç benzemiyordu.

«27 Nisan Cumartesi akşamı endişeli ve sinirli, saat 10,45 de yatağa girdim.

«Saat 11 de sabahki gürültüler başladı. Derhal büyük bir heyecan içinde hizmetçi kızın yanına koştum. Aşağı indi ve yatağa, benim yanına uzandı. Mumlarımızı yanar bıraktık. Yarım saat boyunca gürültüler devam etti. Sol taraftaki duvarda müthiş çığırıtlar oluyordu. Madam Bonnefoy'nun portresinin önüne ve arkasına şiddetle vuruluyordu. O kadar ki, her an çerçevenin yerinden fırlamasından korkuyorduk. Aynı zamanda hafif ayak sesleri odada dolaşuyordu. Hizmetçi kız da bunları benim gibi işitti ve çok korktu. 26 yaşındaydı.

«Saat 11.30 da gürültüler kesildi.

«Bu tezahürler çok nahoş olduğundan, bilhassa bilinmeyen bir sebepten ileri geldiğinden, ertesi gün olaylar üzerinde çok düşündüm. Odasında cereyan eden bu hadiselerin müsebbibinin ölü kadın olduğunu düşünerek, kendisine beni korkutmaması için zihnen yalvardım.

«Bu evde 4 Mayıs Cumartesi gününe kadar kaldım. Hiç bir gürültü işitmediğimden ve yeniden sakinleştiğimden, ölüye, tezahürde bulunmasını, ne istediğini bana herhangi bir şekilde bildirmesini rica ettim.

«Fakat o zamandan sonra hiç bir şey müşahede edemedim. Bu acayip tezahüratın izahını da bulamadım.

Diğer taraftan, hizmetçi Marie Thionnet'nin de anlattıkları şöyledir:

«27 Nisan 1918 cumartesi sabahı, saat beşe doğru Matmazel Renaudot, odasında duyduğu gürültüleri benim de işitmem için bana geldi. Odasına indim ve bir şey duymadım.

«Ertesi gece, 27 Nisan akşamı, saat onbiri biraz geçiyordu; Matmazel Renaudot aynı gürültüleri duyduğunu söyleyerek beni tekrar odasına çağırdı. İşte müşahede ettiklerim:

«Küçük komodinin arkasında, birisi tarmalıymuş gibi gürültüler. Oradan, sanki birisi çok hızlı kapıya doğru, döşeme üzerinde kayarmış gibi bir ses. Madam Bonnefoy'nun portresinin arkasından gelen çok şiddetli darbeler.

«Ertesi gece, odasında, çok korktuğu için yalnız yatamayan Matmazel Benaudot'nun ricası üzerine onunla birlikte yat-tım. Bazı hafif gürültüler işittim. Fakat çok daha az korktum. Zaten ikimiz de mükemmelen uyuduk. Sonra her şey kesildi.

Sonradan Flammation'la evlenen Matmazel Renaudot çok serin kanlı, kendine hâkim; olur olmaz şeylerden heyecanlanmayan bir kadındı. Hizmetçi Marie Thionnet de sakin bir kimse olup batıl inançlara hiç bir zaman sahip olmamıştı.

(Devam edecek)

SADAKAT VE İSTIRAP

B.R. — Sizden bir spontan tebliğ rica ediyoruz.

M.M. — Sadakat üzerine sizinle konuşacağım. İnsan bir çok manevi yükseklikler elde etmek uğrunda nelere katlanmıyor? Bu sadakat ancak kendi nefsinden kurtulup, bir uçsuz bucaksızlığa katlanmayı istihfaf eylemişse ne mutlu!.. Bir kere, bir keleşin kendine karşı sadakati, sizinkinden daha ileri ve mazbuttur. Zira o, öyle olmasaydı, yani hemen uçabilmek inkânına kavuşmasaydı, tutularak yok edilmesi her an endişe teşkil ederdi. Halbuki kudretli insan, etrafını madeten daha çok takviye etmeden uzağa atılabilmiş, manevi hazinelerin ağırlığını hissetmiş insandır.

Bir kere bu alem ancak öteki alemler yolunda bir azme ve sadakata sahne olmak şiarıyla düzenlenmiş bir geçit alemidir. Size karşı öyle tuzaklar, öyle kırbaçlayıcı seraplar ihdas olunur ki, bunlarla iradenizin kudreti ne dereceye kadar boy ölçüşebilirse, size, yarınki mesafe o nisbette merbuttur. Demek ki, cidal herşeyden önce nefisle başlanmakta ve en büyük haz kendi manevî huzurunu temin uğrunda gene kendinde tahakkuk eyleyebilmektedir.

Kendi ihtiraslarına sadakatle sarılmış olan ne müthiş bir devdir ki, onu dünyanın en büyük zelzelesi dahi şöyle bir anlık bir iç vehim ve zulmetinden kıpırdamasına şahit kılamaz. Öyle insanlar vardır ki, tefekkür hususiyetleri, sandıkları bütün hakikat kadrolarında, ancak ve daima kendilerinden ve kendileri için bir şeyler ileri sürmekten farik kalmazlar. Öyle bir "ÖLÇÜLMEZ" diyene sadakat gösterip bel bağlayınız ki, onun kudreti zamamn dışında bir ilerleyiş, bir kuruluş ve meçhuller iskandili teşkil edebilsin. Kendinizi daima müebbed duyguların sadakati ile ölçünüz. İşte varsa eğer ilâhî ölçü, buncaan ibarettir.

B.R. — İstirap hakkında bizi tenvir eder misiniz?

M.M. — İstirap insanın çeşitli faaliyetleri arasında karışık bulunan, adeta bir krîzi oluş keyfiyetidir. Nasıl söylesem. Öyle anlarınız vardır ki ıstırahınız size yük olur. Gene öyle anlarınız vardır ki ıstırahınız meçhul alemler ufuklarına doğru bakışlarınızı ışıkla doldurur. İstirap nefse karşı verilen bir (uyan) emridir. Öyle bir emir ki, ondan itibaren teali (yükselme) baş gösterir. Onun için insan ağlamaktan da kemal bulur. Eğer bu göz yaşları gene söyleyeyim ki, kendinden başkaları ve hududundan ötelere için akabilmişse...

İstirap, kutsiliğin ve var oluşun sembolik bir acı duyma haleti ruhiyesinin ifadesinden çok yukarıda bir mefhumdur. İsa'nın ıstırahıyla ayağına diken batmış bir çocuğun ıstırahı... yavrusunu kaybetmiş bir kuşun ıstırahı... mağazası yanmış bir tüccarın ıstırahı... Görüyorsunuz ki, onun da namütenabi bir tedrici alemi vardır. Ve insan (ıstırahla) yandığı nisbetde de atisini kazanır, toplar ve şümülünü ayarlar. İstırahı siz bağrınıza basmadıkça, neş esinin geçici havasından ancak bir bahar bulutunun gezgin sarhoşluğunu hissedebilirsiniz. Oysa ki varlığın en büyük mukadderi daima hayatın üstüne titreme iradesi ve sevgisinden hız almaktadır. İstırahınızı, bütün dünyayı kucaklayan hayırlı bir heves için bileyiniz.

B.R. — Biz ıstırahı : 1 — Kendi kötü amelinin neticesi; 2 — Bir de başkasının çektiği acıları paylaşmak bahasına olarak, ikiye ayırıyoruz. Yukarıdaki misallerinizi de bu şekilde ayırabilir miyiz?

M.M. — Nedamet bir nev'i tekrarlayıştır. İşte o size manevi yollardan geri dönüşün huşuunu verirse ne mutlu!.. Fakat nefsiniz nedameti, ancak, gene ferdiyetiniz yönünden ıstırah taşıyarak hissetmiş oluyor. Halbuki beşer adına merhameti-

(Devam sayfa 37 de)

MUKADDERAT

VE

İCABAT

Problemleri

Yazan: Feridun TEPEKÖY

Siz kıymetli okuyucularımıza, «Mukadderat ve icabat problemleri» başlığı altında sistemli ve öğretici bir tertip dahilinde takdim edeceğimiz bahisler, Dr. Bedri Rubselman'ın «Mukadderat ve İcabat» adlı eserinden derlenmiş ve özetlenmiştir.

Ayrıca aynı eser, temel olarak alınmış ve Mukadderat ve İcabat ismi altında bir seri konferansların cemiyetimizde verilmesine imkân hazırlanmıştır.»

GİRİŞ

Preasip ve Tavsiyeler.

1 — Mukadderat ve icabat konusunda - diğer mevzularda da olduğu gibi - düşünce ve fikirlerimize ışık tutan ve yüksek ruh plânlarından alınmış bulunan tebliğler yegâne rehberimizdir.

2 — Mevzuu bahis plânlardan verilen bilgiler, dogmatik bir zihniyetle veya bir despotizm havası içinde kabul edilmek zaruretiyle malûl değildirler. Onların mutlaka muhakeme süzgecinden geçmesi şarttır.

3 — Tetkik edeceğimiz mevzu öylesine derindir ki; bunu, her insanın kendi anlayış derecesine muhakeme kudretine, duygu ve düşünme kabiliyetine göre bizzat gene kendi ruhunda halledip bir neticeye bağlaması icabeder.

4 — Hakikatlere mümkün olduğu kadar değişik zaviyelerden bakabilmek ve bu suretle onları daha geniş bir çerçevede kavrayabilmek için (yani, birtakım dar formül ve mefhumlar içinde sıkışık kalmamak için) engin bir fikir ve duygu ummanı içinde bütün irade serbestliği ile cevelân edebilmek liyakatine sahip olmalıyız.

5 — Böyle bir imkâna kavuşmak için, aynı temayı muhtelif cephelerden ele alarak muhtelif vesileler ile çeşitli fikir ve duygu nüansları içinde tekrar tekrar gözden geçirtmek ve tahlile tabi tutmak icabeder.

6 — Şurası inkâr edilemez ki: hakikatler yer yüzünde bir çok defa muhtelif yollardan ve vasitalardan istifade edilerek, vazifeli varlıklar tarafından zemin ve zamana uygun olarak söylenmiştir.

7 — Şunu da unutmamak lâzımdır ki: hakikatler hazırlanmış bir şerbet gibi insanların beynine dökülemez.

8 — Bu sebeple insanların, bazı hakikatlere ulaşması için, onlara bu hakikatlere doğru giden yolları göstermek ve bu yolların kapısında onları kendi cehit ve gayretleriyle başbaşa bırakmak yapılacak işlerin en doğrusudur.

9 — Hakikatlere ancak vasıtalarla ulaşılabilir. Ancak bu vasıtalar, ehil ellerde hayırlı neticelerin doğmasına âmîl olur. Hazırlıksız ve ihtiyatsız ellerde ise bil'akis hakikatlere giden yolları tıkayıcı birer engel halini alırlar. Nitekim, tecrübesizlikle.

ri dolayısıyla dünyanın aldatıcı cazibelerine kapılarak onları bir gaye ittihaz edip tekâmüllerini köstekleyen varlıklar, ellerindeki tekâmül vasıtalarını, liyakatsızlıkları sebebiyle tekâmül yolunu karartan bir hail haline sokmaktadırlar.

İnsanları hakikatlere ulaştırmağa yarayan vasıtaların, vasıtalık vasfını kaybedip gaye ittihaz edilerek, yolları tıkamak suretiyle çapraşık istikametlere sevketmesine ait veciz bir misali ibret ve dikkatle okuyalım:

Bir kuru ağacın zaman zaman yeşermesi, çiçek açması karşısında derin ve ilâhi bir hayranlık hissi duyan bir baba ile onun aynı mertebeye erişememiş bir oğlu vardır. Baba, derin bir ruh coşkuluğu içinde, İlâhi haşmet ve kudrete mevcudiyetiyle - misal teşkil eden ağaç karşısında sık sık sürûr verici vecd halinde bulunmaktadır. Babasının sadece dış görünüşüne bakıp, sathi düşünen oğlu da babasını taklid etmek ister. Fakat o, babasının bu hareketinin hakiki manâsını anlamamış olduğundan, bunu sadece meselâ bir ibadet vazifesini ifa etmek mecburiyeti altında manâsız hareketler halinde tekrarlar. Meselâ ağacın her gün karşısına geçip Allah'a ibadet ediyorum diye ağacın bizzat kendine bağlanır ve günün birinde de ona pekâlâ Allah diye tapmağa başlayabilir. İşte böylece hakiki putperestlik doğmuş olur.

10 — Dünya nizam ve kanunları ve tekâmül zaruretleri, hakikatlerin insanlar arasında sık sık ele alınmasını ve onlara giden yolların, kullanılan vasıtaların daima yeni şartlara ve ihtiyaçlara göre tekrar gözden geçirilmesini lüzumlu kılacak icaplar arz etmektedir. Bu sebeple, tarihin her devrinde aynı hakikatler daima yenisinden insanlık için bir tetkik mevzuu olmak zaruretindedir.

11 — Hakikatler hiç bir vakit değişmez. Yani zamanın bir fonksiyonu değildirler. Ancak, mevcut hakikatlerin yeni ihtiyaçlara göre daha şümüllü bir görüş zaviyesinden mütaleasını mümkün kılacak yolların kapıları açılabilir. İşte bu vazife, yüksek plânlar ve bedenli vazifeliler

tarafından yerine getirilmek suretiyle, insanlığın tekâmülüne dolayısıyla yardım edilmiş olur.

12 — Hakikatler aranırken yollar bulunur. Fakat aranılması icabeden şey «yol» değil, bizzat hakikatin kendisidir. «Yol» ve «vasıta» ları hakikatin kendisi olarak kabul etmek büyük hatadır.

Faydası dokunmaz ve işe yaramaz hale gelen vasıtalar, ancak bu görüşün verdiği ışık altında mütalea edilecek olursa, terk edilmesinin bir zaruret olduğu hakikatine bizi ulaştırır. Bu suretle, tekâmül gâyesine hizmet edecek daha kudretli diğer vasıta ve yolların bulunup seçilmesi mümkün olur.

13 — Her insana, kullanmakta olduğu vasıtanın artık işe yaramaz hale geldiğini ihtar eden bir takım ikazlar ve ihtarlar yapılır. Bu ihtar ve ikazlar, o insanın bizzat kendi vicdanından gelir. Yapılan herhangi bir işten sonra ya bir ruh huzuru veya bir vicdan azabı duyulur. İşte bu ölçü ve kıyas vasıtası, bizim kullanmak için seçtiğimiz yolun kıymeti hakkında bir hüküm vermemize imkân hazırlar.

«Mukadderat ve İcabat Problemleri» başlığı altında istifadelerinize sunduğumuz yazı serisinden okuyucu dostlarımızın daha büyük faydalar sağlamasını temin düşüncesiyle, her konunun sonuna sizler tarafından cevaplandırılmasını istediğimiz sualler ilâve etmeği uygun bulduk.

Ayrıca, suallerin cevaplarını açık ve okunaklı olarak (Daha iyisi daktilo edilmiş olarak) gönderecek olursanız, bu takdirde bize, sizlere fikri yönden daha yakın bir alâka kurma imkânını vermiş olacaksınız.

Cevapların kısa, açık ve özlü olmasına dikkat edilmelidir.

Şimdi konumuz ile alâkalı bulunan suali soruyoruz.

Sual 1 — «Hakikatlere ancak vasıtalarla ulaşılabilir.» sözünden ne anlıyorsunuz?

Sual 2 — Vasıtanın terki lâzım geldiğini nasıl tayin edebiliriz?

Sual 3 — Putperestlik nedir ve nasıl doğar?

(Devamı var)

NIÇİN ve NASIL SEVERİZ

Yazan: Feridun TEPEKÖY

İtiraf etmeliyiz ki bu sualin müteâl yönden tat. ininkâr bir cevaplandırılması çok zor ve belki de imkânsızdır. Zira, dikkat edilecek olursa bu sual perdesinin arkasında varlığın yaradılış sebepleri gizlenmiş bulunmaktadır.

Bu bakımdan açıkça anlaşılacaktır ki, düğümleri böyle bir sebebe bağlanmış bir problemin halli ancak bizim anlayış kapasitemizle mütenasip olacak ve dolayısıyla beşeri inanlık ve akıl prensiplerine göre bir kıymet taşıyacaktır. Bunun zaten başka türlü olmasına da imkân yoktur.

Niçin sevdiğimizin bize yakın olan sebepleri de bittabi mevcuttur.

Ayrıca bütün bu yakın sebepler bir bir ortaya konabilir. Fakat, Varlıkların yaradılış sebepleri ve dolayısıyla İlâhi murad karşısındaki bilgisizliğimiz nazarı itibara alınırsa yakın amiller üzerinde durmaktan ziyade «nasıl» sualinin cevaplandırılmasına çalışmaklığımızın, bizler için çok daha faydalı olacağına hükmedebiliriz.

İşte bu sebeple, biz de «niçin» sualinin yakın sebeplere dayanacak cevabını bir yana bırakarak, bizim için fayda sağhyacağına inandığımız ikinci sual üzerinde durmak istiyoruz.

Evet, sevmek, bizler

Başlık olarak seçtiğimiz sualin, esasında iki temel cevabı olması lâzımdır. Zira, evvelâ «niçin» ine sonra da «neden» ine cevap vermemiz icâbetmektedir.

için bir ihtiyaçtır. Yaradılışımızla birlikte bizlere nasib edilmiş büyük İlâhi lutfardan biridir. Bizleri mukadder yolumuzda emniyetle ilerlememize vasıtalık edecek başlıca imkânımızdır.

Evet, bütün bunları hepimiz gayet iyi bilmekteyiz. Fakat, acaba, sevginin doğuşu, kuvvetlenişi ve gittikçe yükselişi nasıl olmaktadır? Nasıl sevebilmekteyiz? Sevmek fiilinin mânâsı, ruhumuzda nasıl gelişmekte ve mânâ kazanmaktadır? İşte, bizler için asıl halledilmesi çok daha lüzûmlu ve faydalı olan problem budur. O halde biz de burada bu problemin üzerinde biraz durarak, onun hiç değilse küçük bir cephesini gücümüz yettiği kadar aydınlatmağa çalışalım.

**

Bir insana bakıyoruz, koyu bir nefsaniyete gömül müştür. Daima kendi nefsi-ne hizmet çabası içindedir. Gözleri başka bir davranış

şeklini; bilgisi, başka fikrin daha üstün olduğunu ne görmekte ne kabul edebilmektedir. Böyle bir seviyede bulunan insanda sevmek fiili mudur?

Hayır, böyle bir iddia da bulunamayız. Zira, bütün insanlar, hangi bilgi seviyesinde bulunurlarsa bulunsunlar, mutlaka sevginin değişik şekilleriyle karşılaşmak ve imtihanlar geçirmek zorundadırlar. Ancak ne var ki: her insanın karşılaştığı sevgi, sevgi kademesinin muayyen bir basamağına delâlet ettiğinden, şumul bakımından bir karakter farkı gösterir.

Nitekim, sevgi, ilk kademesinde, insanların davranış ve niyetlerinde kendini hissettirmeğe başladığı zaman nefis sevgisi (veya ego) şeklinde ortaya çıkmaktadır. O insan sadece kendisini sevmektedir.

Bu sevgi, insanlık safhasının tanıdığı en kaba bir sevgi basamağıdır.

Bir başka insana bakıyoruz o da sevmektedir. Fakat onun tâbi bulunduğu sevgi basamağı evvelkinin bir üzerinde... Nitekim bu insan kendi dışında bulunan bir başka insanı sevebilmektedir. Başlangıçta tedric prensibi neticesi olarak olabilir ki, bu insan insanlık sevgisine ulaşabilmek için evvelâ mukabil cinsten birisini sevmek üzere

re bir tatbikata girişmiştir...tir...

Bunun büyük bir ehemmiyeti yoktur. Esas olan, o şahsın sevginin muayyen bir basamağına adım atabilmesi ve bu yolda yürüyebilmesidir.

Bunun için Kerem ile Aslılar, Romeo ile Juliet'ler, insanlık tarihinin sayfaları arasında yer almışlar ve misaller teşkil etmişlerdir.

Mukabil insan cinsi arasında doğan ve büyük fedakârlık yapılmasına vasıtalık eden aşkların bu viyeden kıymetlendirilmesi

çok faydalıdır. Ayrıca böyle büyük bir gayeye hizmet eden birer vasıta oluşları nazarı itibara alınırsa takdir edilmesi lâzım gelen bir hususiyet kazandığı da görülür. Hemen sırası gelmişken hatırlatalım ki: maalesef, zaman zaman bu ulvi gaye unutulmakta ve ihtiras fırtınaları içinde nefsanîyetin bataklıklarında nice kardeşlerimiz kendilerini boğulmaktan kurtaramamaktadırlar.

**

Bir başka insana bakıyoruz, aile yakınlarını sev-

mektedir. Bir diğeri, bu sevgi çemberini daha da genişletmiş olduğundan komşularını, muhitindeki-leri sevebilmektedir. Bir başkası ise, bunu daha da ileri götürerek bütün insanları sevebilme kudretini gösterebilmekte... Hatta daha da ileri giderek bu sevgiyi, bütün mahlûkata teşmil eden sevgi basamaklarına ulaşmış insanlardan da bahsedebiliriz. Sevginin bu basamağında ulaşılacak olgunluk bizler için dünya nasibi olarak telâkki edilebilir.

(Devam edecek)

Binlerce Mil Uzaktan Görmüştü

E. Sampson 1880 yılında «Boston Globe» gazetesi neşriyat müdürüydü. Haddinden fazla içki içerdi. 10 Ağustos 1883 akşamı, bürosuna sarhoş geldi ve sızdı. Sabahın saat üçünde bir vizyon gördü. Endonezyada Pralape adasında bir volkan indifa etmişti. Otuzaltıbin kişi ölmüştü; her tarafta lav ırmakları akıyordu. Kâbus sarhoşun üzerinde o kadar canlı bir intiba bıraktı ki, ertesi gün onu, «Boston Globe» da neşretti. Makale bütün Amerika basınında yayınlandı.

Bu haber bir gazetecilik harikasıydı ama, iki küçük kusuru vardı: İlki bir telgraf haberi teyit etmemişti; Pralape adası da hiç bir haritada mevcut değildi.

Sampson'u gazeteden kovdular. Sonra haberler geldi. İki yer arasındaki saat farkı göz önünde bulundurularak, tam kâbusun görüldüğü saatte Karakatoa yarımadada patlamış ve Sampsonun gördüğü gibi, 36.000 kişi ölmüştü. Felaket; tam onun tarif ettiği gibi vukubulmuştu. Yapılan bir araştırma da, iki asır evvel Karakatoa'ya Pralape denildiğini ortaya çıkardı.

Ruh ve Maddenin notu: Bu olayda iki husus dikkat çekicidir: 1 — Sampson sarhoş olmasa idi böyle bir vizyonu gerçek olarak kabul etmez ve asla nesretmezdi. Neticede işinden atılması ile de bu kadar olay üzerine dikkatli çekemezdi. 2 — Burada mühim olan Sampsonun bu haberi nasıl alabildiği değil, bu haberin şuurlu bir amil (yukarı alem) tarafından nasıl verildiğidir. Bütün dikkat olayın uyandıracığı alâka üzerine toplanmış, önceden uyarı sayılabilmesi için, adanın 200 senedenberl unutulmuş eski ismi kullanılmıştır ki, bu hâdisedeki şuurlu maksat ve zekâ asla inkâr edilemez.

CEMİYETİMİZDEN HABERLER

KONFERANSLAR. —

Sizlere Cemiyetimizdeki faaliyetleri ve bilhassa salı günleri verilen konferansları duyurmanın lüzumunu hissetmiş ve bu sayfayı açmıştık. Ancak, ilk yazımızda da bildirdiğimiz gibi, burada vereceğimiz konferans haberleri sadece konferanslar hakkında kısa bilgilerdi. Aynı sayımızda, bu faaliyetimizi tamamlayacak olan, konferansların özetlerini ve mühim görülen konferans konularını bütün detayları ile inceleyen yazıları da sizlere sunacağımıza söz vermiştik.

4. sayfamızda «Bu ayın en güzel suali» yazısında, geçen sayımızda bildirdiğimiz üzere, 11 Ağustosta başlayıp müteakip 18 ve 25 Ağustostaki konferans saatlerinde de devam eden Ergün Arıkdal'ın «MİSTİSİZM» konferansının bir özetini bulacaksınız. Ayrıca, arkadaşımız Feridun Tepeköy'ün evvelce uzun bir seri halinde verdiği «Mukadderat ve İcabat» adlı konferanslarını gene bu sayımızdan itibaren «Mukadderat ve İcabat Problemleri» ismi altında vermeye başlıyoruz.

*
**

Geçtiğimiz ay içinde yapılan konferansları sırası ile takdim ediyoruz:

1 Eylül 1964 salı günkü konferans saatinde Ali Erman'ın anlattığı «Rüyalar ve Yorumları» konulu konferansı dinledik. Konferansçı, rüyaları etkileyen hususlar üzerinde aydınlatıcı izahlar yaptıktan sonra rüyaların tekâmül yönünden kıymetlerini izah etti.

8 Eylül 1964 tarihinde arkadaşımız Adnan Özgen, «Üstün Şuur İrtibatları ve Mânâsı» konulu konferansında, farklı vasatlarda bulunan ruhların (bedenli veya bedensiz) birbirleri ile olan irtibatını misalleri ile anlattı.

15 Eylül 1964 tarihinde, Ergün Arıkdal «Yaratıcı Muhayyile» isimli konferansında insanlardaki imajinasyon (Tahayyül) melekesinin çalışış şeklini izah ile bu melekenin önemini belirtti.

BİR MEKTUP. —

«... artık evlâdımın başka âlemlerde huzur içinde yaşadığını düşünerek müteselli oluyorum. Ölüm ve hayatın ne olduğunu öğrendim. Ölümden korkmuyorum. Ve kendimi ruhlara çok yakın hissediyorum...»

Yukarıdaki satırlar, geçen ay içinde Cemiyetimize, «Yaşlı bir anne» imzası ile gelen pırıl pırıl bir mektuptan alınmıştır.

Ruh ve Madde, insanlığa karşı yüklendiği vazifeleri ifa yolunda elinden geleni yapmaktadır. Dostlarımızın, bizim bu çabamız karşısındaki liyakatli durumlarını görmek, bize her türlü engeli yenebilecek gücü kazandırmaktadır. Şu muhakkaktır; her netice, cehit - liyakat dengesinin durumu ile mütenasiptir. Tanrıya şükürler olsun ki, bu denge bugün için Ruh ve Madde'nin çıkmasına ve sizlerin de ondan faydalanabilmenize imkân verecek bir durumdadır.

Yukarıda mektubundan bir kısmını naklettiğimiz «Yaşlı Anne», Cemiyetimizin çevresine anlatmağa çalıştığı fikirleri iki üç satır içinde samimiyetle ifade edebilmiş. Kendisine daha aydınlık durumlara erişmesini temenni ederiz.

Bir cumartesi günüydü, çarşıdan geçiyordum, çarşı kalabalık, her dükkânda bir kaç müşteri alış veriş ediyor. İpekli kumaşlar satan bir mağazanın çığırkanı kapının önünde malının reklâmını yapıp müşteri çağırıyordu:

— Halis ipek! Halis ipek! Aldanmayın baylar! Aldanmayın bayanlar!

Karşı kaldırıma geçmek için kalabalıktan sıyrılmaya çalışırken kendimi karşı mağazanın vitrin aynasında seyrediyordum; hayâli bir insan elini sağ omuzumda hissettim, bir elini omuzuma koyarken öteki elini dükkânlardaki müşterilere doğru uzatacak:

— Görüyor musun diyordu, şu insanları, bak, hepsi gözlerini dört açmış aldanmamıya çalışıyorlar.

— Onlar pazarlık yapıyorlar, dedim.

— Anladık, pazarlık yapıyorlar ama, niçin pazarlık yapıyorlar? Aldanmıyalım diye değil mi? Ama şimdi şurada aldanmak istemiyenlerin pek çoğu kendi hususi hayatlarında kimbilir ne kadar çok aldatmışlardır. Fırsat bulsalar şimdi de aldatmaktan geri durmazlar.

Her koyun kendi bacağından diyecek oldum, aksini iddia edecek değilim, deyip sözümü ağızıma tıkadı ve devam etti:

— Azizim, eğer insanlar ALDANMAMAK yolunda sarfetikleri cehit ve gayreti ALDATMAMAK uğruna sarfetselerdi bugünkü dünyanın rengi bambaşka olurdu herhalde.. Aldatığı için vicdan azabı çekenlerin sayısı, aldandığından dolayı üzülenlerin sayısından ne kadar fazla olursa insanlık âleminin güneşi o kadar parlak olacaktır. Eğer bugünkü güneşimizi kâfi derecede parlak bulmuyorsak bunu aldanmamayı ön plâna alıp aldatmamayı en sonra düşünüyor olmamızın bir tezahürü olarak kabul etmeliyiz.

Dedi ve kayboldu.

Mağazanın çığırkanı hâlâ devam ediyordu:

— Aldanmayın baylar! Aldanmayın bayanlar!

Ve buna rağmen hâlâ devam ediyordu insanlar aldanmağa..

Fırsatları Değerlendirelim

«Günlerden beri beklediğim fırsatı nihayet yakaladım.»

«Onun için ne büyük fırsattı; yazık ki heder etti.»

«Fırsat düştü, hemen yaptım.»

«Bu fırsat bir daha ele geçmez.»

«Fırsattan istifade etti, kendi çıkarına çalıştı.»

Gibi birçok darbimesel vardır ki bizlere bir takım hakikatleri ifade etmektedirler. Hayatımızın bir çok devirlerinde, içinde bulunduğumuz yaşayış şeklini tayin eden ya fırsatlar kaçırmış yahut da fırsatlar değerlendirmişizdir. Her iki halde de, hadiselerin bizlere sunduğu imkân ve kolaylıklarla karşılaşmışızdır. Bunlara, gerektiği anda gerekli olan değeri verebilmişsek mesele yok; «şanslı adam»dır derler. Aksine hareket etmişsek, yani zamanında ve yerinde önümüze çıkan imkânı değerlendirememişsek, gene mesele yok; «talihi yok biçarenin» derler.

Nedir bu fırsat denilen sihirli değnek? Her tutulduğu zaman insanlara yeni yeni değerler kazandıran fırsatı «nasıl kollayalım» da, onu bir çırpıda kendimize dost edelim.

Fırsatı «kollamanın» kötü, değersiz, bencil olanını kasetmiyoruz. «Fırsat düşünkü olmak» sözünü, her şeyden istifade ederek kendini tatmin etmeğe, ihtiraslarını doyurmağa, velhasıl aç ve haris nefsanîyetine zebun olmuş kimselerin beğenilmez hareketleri için söyleriz. Halbuki bizim fırsattan istifade etmemiz bir başka türlü olsa gerek: Başkalarının zararına olmayan; adalet, hürmet ve merhamet... bilhassa vicdan ölçüleri dahilinde bulunan aklıca bir hareketin sonucunda hasıl olmalıdır.

Fırsatlar bizlerin daha kudretli, bilgili ve manevi gelişme bakımından daha süratli olmamızı sağlayan YARDIMLARDIR. Bunların şekli ve sayısı hadsiz hesapsızdır. Diyebiliriz ki eğer ruh gözümüz açıksa, bunlar bizim etrafımızda kaynaşıp durmaktadır. Bilebilsek, biraz idrakimiz artabilse, bir el hareketiyle onları yakalamamız her zaman mümkündür.

Uyanık olmak gereklidir, deriz; gaflete düşmek zararlıdır, deriz; Allahın rahmeti çoktur, elbette bir gün bana iyi günler gelecektir, deriz. Bütün bunlar değerli yardımların olduğunu; büyük büyük fırsatlara kavuşmadan önce, küçük küçük fırsatları yakalamamız gerektiğini, anlatmaktadır. Yardımlar, iyi ya da kötü görünüşler, daima ve daima bizlerin hayrımıza olan tesirlerin meydana getirdiği hareketlerdir.

Şurası da var ki, ruh âleminin bizlere verdiği fırsatları, imkânları, yükseltici yardımları hiç durmadan heder edemeyiz. Bir kere bu yardımlar bizim iyi niyetli olarak yaptığımız bir takım hareketlerimizin hakkıdır. Fakat bu hakkı yerinde ve zamanında kullanamazsak, bir daha aynı tarzda olan imkânlarla karşılaşacağımızı bize kimse temin edemez. Kısaca hakkımız düşer ve biz de yükseltici, ruha kemâl ve kudret verici yardımlardan, sırf fırsatı değerlendiremediğimiz için, mahrum oluruz.

Artık bundan sonra yapılan teşebbüsler nafiledir: giden gider; yenisi ne vakit zuhur eder, bilinmez.

Fırsatları değerlendirmenin, bizce tek yolu bilgili olmak ve etrafımızda olup bitenleri sıkıca müşahade altında tutmaktır. Hadiseleri iyi tahlil edip onlardan ibret.

şeyiyle anlatmak istediği bilgiyi almak
böylece nefsimizle olan mücadelemizde
bizim için, bir hamle daha yapmak
çıkartır yoldur.

Bizleri «yardımları değerlendirmek-
ten mahrum bırakan iki husus vardır: E-
lâzımdaki kıymetlere verdiğimiz önem ve
ihlaksızlığımız.

Ayrıca, gaflet halinde kalıp, kendimizi
sık sorguya çekmemekteki ısrarlı di-
namizm ve dışardan yapılan ikazlara
dikkatimizi tıkamamız da vardır.

Tarihi, olmuş bir olayı sizlere naklet-
mek istiyorum:

«17. asrın Şeyhülislamlarından Bahai
Efendi, arif, hoş sohbet, merhametli ve
adil bir kimse iken, ölümüne yakın gün-
lerde bütün iyi huylarını terkeder. Asık
sıratlı ve rüşvet alıcı olur. Herkes ondan
saklaşır.

«O sıralarda İstanbulda Derviş Hüseyin
isimli bir meczup vardı. Bir gün Ba-
hai Efendiye koşar ve:

— Baka... Kaza müteveccih oldu. Kur-
banıma aferin! der

Bahai Efendi o zaman çoktandır dal-
gağı gaflet uykusundan uyanır ve:

— Dedem buna çare nedir? der
Meczup :

— Buna çare yoktur. Vaktiyle tedarik
gerekti. Şimdi fırsat elden gitti! deyip sa-
vuşur.

«Bahai Efendi eski haline dönmek
için hemen harekete geçerse de nafiye. Ö-
lüm gelir çatar. Hiç kimse cenazesine gel-
mez. Yalnız meczup Hüseyin mezarının
başına gelerek:

— Belâyı def'edici, ömrü uzatıcı, Al-
lahın rızasını elde edici tedbirleri halka
sen talim ederken, ne acep gaflete düşüp
fırsatı kaçırdın? Hele hak rahmet eyleye-
 diye seslenir.»

İşte, muhterem okuyucu, hayatın önü-
müze mebzulen ve cömertçe serdiği im-
kânlardan istifade etmek, kıymetli ve na-
dir fırsatları değerlendirmek, yüksek ruh
plânlarından gelen bahasız tesirleri almak
için, çok uyanık, çok rikkatli ve çok mü-
şahadeci olmak gerekmektedir. İnsanlığın
hayrına müteveccih her hareketi ve yar-
dımı değerlendirmek hususunda iyi niyetli
bir «fırsat düşkünü» olmak ruhi selâmeti-
miz bakımından kıymetli ve semereli bir
yoldur.

Kırılan Kadeh ve Ayna Ölüm Habercisi miydi?

Howard D. Murphed "Today" dergisinde şu haberi veriyor:

Teğmen Wally Chandler'in şerefine, eşi Jessie, kendi işlettiği klüpte, bir veda partisi tertip etmiş. Teğmen Wally ertesi günü izni bittiğinden birliğine iltihak ede- cekmiş.

Davetliler 12 kişi kadar varmış, bunlar arasında Jessie'nin kız kardeşi de bu- lunuyor, pilot olan oğlan kardeşi de gelmeği çok arzulanmasına rağmen, ani bir emirle çağırıldığından gelememiş.

Partide, Jessie, en iyi cins kadehlerini çıkarmış ve şampanya doldurarak misa- firlerine ikram etmiş. Herkes kadehini teğmenin şerefine kaldırmış. Teğmen de te- şekkürle kadehini kaldırdığı anda, kadehi, sapından bıçakla kesilmişçesine ayrılı- yor ve herkesin gözü önünde yere düşerek parçalanıyor. Bir anda ortalığı bir sükût kaplıyor ve aynı anda duvardaki büyük bir ayna yere düşüyor ve büyük bir sangırtı ile parçalanıyor, misafirler dehşetle irkiliyorlar ve bu acılp kazaları kötü bir alamet sayarak nezaketle veda edip ayrılıyorlar.

Jessie'nin kız kardeşi, gece odasında, ağabeyşi pilotun hayalini görüyor; kendi- sine gülümsüyormuş.

Sabah olunca pilot teğmenin ölüm haberi gelmiş. Uçağı gece 11.30 da düşüp parçalanmış. Akşamki acaip kazalar bu saatten sonra olmuş.

Mr. Murphed bu olayın bir psikokinczi olduğunu söylemekte, yani, "cisimle- rin herhangi bir fiziki vasıta olmadan hareket edişi" dir demektedir.

Spiritizma Dersleri

Hazırlayan: Ergun ARIKDAL

Bazı semboller yeni bir kuvvetin, i-tilmiş bir fikrin, kötü idare ve anlayıştan hasıl olan bir ihtirasın ortaya çıkması tarzında görünürler. Bu ihtirasları kanalıze etmek, ona necib bir son vermek insanın psikolojik sıhhati için lüzumludur

**

Bundan evvelki bahislerimizi Görücü (Voyant) medyomların yetiştirilmesine hasretmiştik. Sizlere arzettiğimiz metodlar en sâde ve ilmi olanlar arasından titizlikle seçilmiştir. Tatbikatın daha ileri safhalarına geçmeden önce bunları bilmekte şüphesiz ki büyük faydalar vardır. Zira karşımızdaki insanın, medyomluğa çalışacak insanın, psikolojik işleyişini, imajinasyon durumunu, şuur altı muhtevasını kaçınılmaz şekilde bilmek gerekmektedir.

Görücü medyomlar nadir olmakla beraber, bu nevi medyomluk kaabiliyeti aşağı yukarı % 15 - 20 nisbetinde her insanda mevcut, fakat ancak % 5 inde ortaya çıkmağa amâde vaziyettedir. Bu medyomluk nevi başlı başına bir hususiyet arzeder. Geçmiş devrin mistik kişilerinin pek çoğunda bu meleke vardı. Bu durumları onlara daha müessir olmalarını sağlamış ve insanlar üzerindeki çeşitli tipteki hakimiyetlerinin kurulmasında önemli bir amil olmuştur.

DURUGÖRÜ

«Olmuş ve olacak şeylerin normalüstü idrakidir» diye tarif etmek mümkündür. Metodlardan bahsettik. Durugörüye hazırlık hususunda neler yapmak gerekir?

1 — Önsezi ve Rüyalara incelenmesi:

Durugörüye çalışan kimse gerek rüyalarında, gerekse şuuraltı ve içgüdüsüne ait meyillerinde kendine yarayışlı deliller bulabilir. Rüyalara, bilhassa, uygun bir yorumlama ile, zihni olmaktan ziyade ahlakî olarak ruhunun meyillerini düzeltme-

sine fırsatlar verir. Önsezilerin isabeti ve zaman itibariyle yakın tahakkuku da çok önemlidir. Kısaca rüyaları ve önsezileri kesinliğe yakın bir derecede tahakkuk eden erkek, kadın ve çocukların durugörü melekeleri, işlenilmek şartıyla, gelişmeğe amâdedir.

2 — Ruhsal kültür:

Yukarıdaki sübjektif mahiyetteki belirtilerin yanı sıra, objektif olarak bazı şartlarını da yerine getirilmesi zaruridir: Bu, ruhsal kültürdür.

GELİŞME

a) Telepati ve psikometri çalışmaları yapmak

b) Psikolojik tepkilerin incelenmesi: Meselâ elin temas ettirilmesi suretiyle bilinmeyen bir şeyin teşhisi gibi. Daha ziyade hasta olan yerlerin teşhisinde görülür. Buradaki genel metod: Pasif kalarak, hastayla alâka haline geçebilmek için düşünceyi teşhis fikri üstüne temerküz etmek lâzımdır.

c) Psikolojik infisal yoluyla :

Bu metod ayrı bir yazı serisi gerektirdiğinden, burada teferruatlı olarak izah edemeyeceğiz. Bu usul Şuuraltının uyartılması esasına dayanır. Bu yüzden şuuraltı, imajinasyon, imaj gibi başlı başına bir mesele olan bahisleri incelemek lâzımdır.

DURU GÖRÜYÜ AKSATAN

SEBEPLER :

1 — Zihni ve ruhi hazırlığın kusurlu olması.

2 — Kötü muhit; hazirûn arasında ruhsal ahengin kusurlu olması.

3 — Süjenin pasif kalamaması.

4 — Gürültü, ışık, rahatsız oturuş gibi duyulara ait uyaranlar: Temerküzü bozarlar.

5 — Deneycinin müsait olmayan vaziyeti.

(Devam edecek)

İÇİMİN

SESİ

BÖYLEYDİ

«Her mevsim her mevsimi ve her ıstırap yeni bir tecrübe ve olgunluğu getiriyor.»

Yazan: J. O NEILSEN

O sabah başımda bir ağırlık. dizlerimde tuhaf bir ağrı ve dilim paslı uyan. Odanın koruluğa bakan güney penceresi yarı açıktı ve kışı müjdeleyen hafif bir rüzgâr içeriye doğru esiyordu. Hastanam olamazdım. Yaşım kırktı, iyi bir işim ve dostlarım vardı. Evlenmek için zamanım olmadığını zannediyorum: bu yüzden hayatın daha geniş imkânlarını, pek çok kere de zorluklarını tadmadım diyemem...

Kendime: «Bir şeyin yok, bunlar geçicidir. Tedirgin olmağa da hiç sebep yok» dedim.

Kahvaltımı. bilinen bekâr pratikliği içinde yaparken birden zihnimde - nasıl oldu da uyanınca hatırlayamadığım - geceleyin gördüğüm rüyanın ana hatları belirledi. «Tabanı kumla, ama kuru ve temiz kumla örtülü bir mağaradaydım.. Pek büyük değildi. Giriş yeri alışılmışın dışında. yanda, tepedendi. İçeriye oradan gün ışığı giriyordu.» Sonra... Sonra... Evet, şimdi daha iyi canlanıyor: «Elimde, kendisine değer verdiğim bir kitap vardı ve oldukça aydınlık olan az girintili bir köşede bunu okuyordum. Sağda solda ancak böyle bir yerde yetişebilen birkaç nebat var gibiydi. Kısa paçalı bir pantolonum ve spor gömleğim vardı. Sakindim, hatta tetkikimin verdiği bir memnurluk içindeydim »

«Nasıl olduğunu kavrayamadığım bir

kuvvet, beni mağaranın çıkış yerine gitmiye zorluyordu. İtiaat ettim. Etmeseydim bile oraya götürülürdüm. Hemen bir iki metre gerideki, gün ışığının aksettiği ağza yaklaştım. Masmavi bir gök ve serinletici hava cereyanı ile yüzyüze geldim.»

Rüyamın bundan sonraki kısmı, naçizane takdim ettiğim yazımın başlığını bulmama sebep oldu.

«Bakıyordum... Büyülenmiş gibi bakıyordum gök penceresine. Birden bu pencere genişledi... genişledi... ve kocaman bir sahne halini aldı. Sonra tanıdığım bir manzara belirmeğe başladı: bu evimin arkasındaki geniş koruluktaki manzara genişledi, daha ziyade sabitleşti. Yağmur yağıyor; dar yollardan şiddetli şiddetli akan sular gittikçe büyüyordu.»

«Başka sabit bir manzarayla karşı karşıya kaldım. Koruluğun bittiği yerde, ki güneş tepesinin etekleri denmekte, Küçük Mary'lerin tahta evcikleri ateş almış yanıyordu. Evden kimse dışarı çıkamıyor, her an diri diri yanmak tehlikesi içinde bulunuyorlardı.»

«İşte bu anda içimin sesi - belki de başka birisi - : Neilsen... Neilsen!. Oğlum, onları kurtarmakta gecikme. Kadere karşı koyabilir misin? Seni bekliyorlar... Seni bekliyorlar... bekleniyorsun, dedi.»

Sular gittikçe çoğalıyordu... Ev güneş

Tepesinin eteklerindeydi. Sisler herşeyi örttü. Dağıldı.

O gün hava akşama kadar gayet lâtif. Mevsime göre yağmur yağması muhtemel olmasına rağmen, haberci belirtiler henüz mevcut değildi. Sabahki yorgun ve halsiz halimin sebebi, beni bir mes'uliyetle karşı karşıya bırakan rüyamın verdiği ruhi mücadele olsa gerekti. Ne yapabilirdim? Rüyaya inanmam lâzım mıydı? Ev, sahiden yanabilir miydi, yoksa sellerin hücumuna mı uğrardı? Bilmiyordum. Belki de şuur altımın yarattığı bir masaldı bu. Her insan böyle bir felâkete uğrayabileceğini düşünebilir. Hatta kahramanlık gösterisinde bulunmak pek çoğumuzda olan bir arzudur. Hangisi!.. Ateş mi, sel mi, muhayyile mi?

Aradan üç gün geçti. Bu üç gün, bütün sinirlerimi zemberek gibi germiş, her an bir şey beklemekten bıkmıştım. Artık inanıyordum: bu rüya gerçekleşecekti. İnsanın kendi uydurması bu kadar inatçı olabilir miydi? Başka bir uydurma onun yerini kolayca alabilirdi şüphesiz.

Felâket anının adım adım yaklaştığını, sanki içimdeki isimsiz, bilinmez saatin gitgide bu kritik devreye sabırla, tempo ile - tik.tak, tik.tak - yollandığını biliyordum. Hava raporlarını dinlemek, özel bültenler okumakla, mes'uliyetimin bana yüklediği tedbirleri bulmağa çalışıyordum. Çaresizlik insanı daha fazla gayrete götürüyordu.

Küçük Mary'lere bunu söyleyemezdim. Ya doğru çıkmazsa, ya onları telâşa, korkuya başka türlü tehlikelerin doğmasına sebep olursam, diye düşünmekten kendimi alakoyamıyordum. «Hay görmez olsaydım şu rüyayı» diye kaç def'a tekrar ettim. Nedendi bu mes'uliyet.. İçimdeki bu ses neydi ki beni bu derecede tedirgin ve bir o kadar da mücadelecı kılmuştu.

Meyus ve sıkıntılı olarak birden uyan dım. Saat gecenin 11.30'u idi. Ateş ve sel fikri sabit bir fikir gibi her tarafımı sarmış, beynimin içinde çın çın ötüyordu. Pencerenin dışından gelen şiddetli hışırtıyı ve yağmur damlalarının müsamahasız

darbelerini işitiyordum. «Sel, dedim, işte bunun peşinden muhakkak gelir... Gitmeliyim, gitmeliyim!»

Sırtıma ne giydiğimi bile bilmiyorum. Sert damlalar rüzgârın hızıyla yüzüme kırbaç gibi iniyor; koruluğun içine giden yolda düşe kalka, çamur ve yağmurla savaşa savaşa koşar gibi yürüyorum. Zihnimde henüz muhayyel olan felâketin, içime işleyen korku ve dehşeti saplanmış duruyor. İçimden, çaresizliğime dayanak olsun diye: «Yarabbi!.. Beni sen yanıt; aldanmak istiyorum. Bu benim yanlış bir tefsirim olsun, ne olur... ne olur!...» diyordum.

Hızla koruluğa daldım. Ayaklarımın sular içinde olduğunu anladım. Ayakkabılarımı su örtüyordu.

Hatırladığım son şeyler şunlar oldu:

Koruluğu bitirip yamaçtan aşağı inerken. Mary'lerin evini ateşler içinde gördüm. Şiddetli yağmura rağmen, senelerin verdiği kurulukla ev buna karşı koyuyor, yanıyordu. Bağırışmalar... çığlıklar bir anda etrafımı sardı. Ne kader... Ateşle yağmur bir arada, olması lâzım geleni yerine getiriyorlardı.

Evde kimse kalmamış, herkes yağmur altında. Hiç bir çare yoktu... Rüya gerçekleşmişti.

«Kadere karşı koyabilir misin? Seni bekliyorlar... Gecikme.»

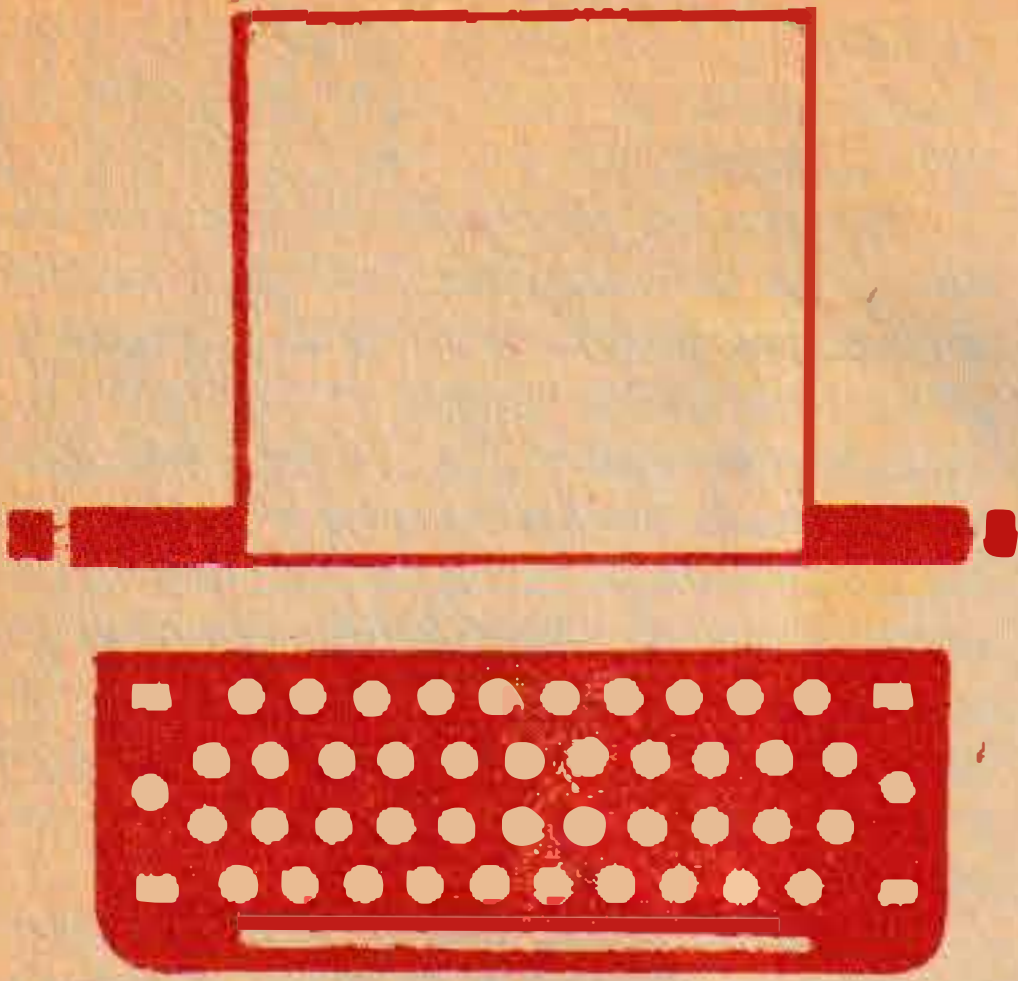
Karşı koyamıyacağımız bir kaderle beraberdim. Bekleneni yapamadını: gecikmiştim. Fırsat varken tedbir almak lâzımdı. Tedbir lüzumluydu... lüzumluydu.

Mary'leri, diğer üç kardeşiyle beraber, evime götürdüm. Onları himaye etmek lâzımdı. Beklenen bu muydu? Bilmiyorum.

Evin tamamen yanmadan söndüğünü, ve sabaha karşı, şiddetini artıran yağmurun tesiriyle, yamaçtan bir gülle gibi inen suların şiddetiyle sürüklendiğini ertesi gün öğrendim.

Tanı bir hafta hummalı nöbetler içinde yatmışım.

Şimdi içimde bir boşluk, kararsızlık, bezginlik var. Mary'ler benden daha önce toparlandılar: Yeni evlerini inşa etmek için benden marangoz aletlerimi istediler.

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Halûk Bitek — Şişli

Sorularınıza sırayla cevap veriyoruz:

1 — Hangi türlü spiritik tecrübeler yapılırsa yapılsın, muhakkak bir medyomun aracılığına ihtiyaç vardır. **Ruhi tesirlerin maddi tesirlere dönüşebilmesi için, bu tesirleri kendisinden nakleden hassas kimseler olması iktiza eder.** Bu kimselerin nasıl anlaşılabilceği hususuna gelince: «Spiritizma Derslerimizi» tekrar okumanızı öğütleriz.

2 — «Yardımcı Üyelik» faaliyetimiz şimdilik normal seyrindedir. Bu dostlarımıza, Cemiyetimizde verilen özel derslerden notlar gönderilmektedir ki spiritizmanın tatbikatıyla ilgili değildir. Spiritizma tatbikatı için Ruh ve Madde'de ilgili sayfeleri tedricen takip etmenizi tekrar tavsiye ederiz. **Yardımcı üyelerimize yapılan yardımlar, aidat karşılığı değildir.**

3 — Fiziki celselerde masalar hareket eder ve yükselebilirler. Medyomu iyice tain edip üzerinde usulünce çalışmak icabeder. Celsede ışık da görebilir, yahutta telkini olarak canlandırabilirsiniz de.

4 — Fincan tecrübeleri pek basit tecrübelerdir. Fazla vakit alır ve yorar. Güvenilir bir yoldur fakat devamı az semelidir.

5 — Herzaman belirli bir medyom olmayabilir. Bir kaç kişinin ruhsal kuvveti bir araya gelerek netice hasıl edebilir. Selam ve Sevgiler.

Sayın Ahmet İnal Karahan — Kızıltoprak

Her okuyucumuz ya da spirit olaylara şahit olanlar, hemen hemen istisnasız tecrübelere girişmek isterler. Kendi cephelerinden haklıdırlar. Siz de bu hakka dayanarak aşağıdaki soruları sıralamışsınız. Cevabımız şöyle olacaktır:

1 — Siz de medyomluk hassası varsa, usta bir operatörün nezaretinde çalışmak suretiyle ruhi temaslarda bulunabilirsiniz. Bir çok usüller vardır ve biz Ruh ve Madde bunları sırayla anlatmaktayız.

2 — Bunun için Dr. Ruhselman'ın «Ruhlar Arasında» kitabı ile, Spiritizma derslerimizi izlemenizi tavsiye ederiz.

3 — Cemiyetimizde her salı, saat 20.00'de serbest konferanslar vardır. Adresimiz mecmuamızda mevcuttur. Şahsi olarak görüşmemiz de mümkündür.

Diğer suallerinizi teşrifinizde halletmek daha munasip olacaktır. Selam ve Sevgiler.

Sayın Alp Kamoy — Kırkağaç

İnsanlar telepatik olarak henüz, birbirleriyle anlaşmak imkânından mahrum bulunmaktadırlar.

a) Telepatik de mesafenin önemi yoktur; önemli olan alıcı ve verici şahıslar arasındaki «alaka» halinin seviyesidir.

b) Telepatik kabiliyetin gelişmiş olması ve belirli zamanlar tain ederek çokça çalışmak suretiyle, uzak mesafelerdeki iki kişinin anlaşması mümkündür. Selam ve Sevgiler.

Bu Ayın En Güzel Sualı

(Sayfa 5 den devam)

Meselâ, güzel bir müzik parçası, ulvi heyecanlar, dua, içten gelen samimi ve saf arzularını ani şahlanması küçük bir hâdise, güzel bir manzara v.s. gibi dış müessirler bir şahsın birden bire ekstaz haline geçmesine sebep olurlar. Görüldüğü üzere burada zahiren sanki kendiliğinden meydana gelir gibi gözüken bir hal mevcut ise de maddizatında bunun hiç te böyle olmadığı açıkça gözükmektedir.

Ekstaz hali muayyen bir liyakatin ta-

bi bir neticesidir. Muayyen bir ihtiyacın tatmini ve tekâmül icaplarına göre lütfedilmiş ulvi bir yardımdır. Ruhumuzun yükselme ihtiyacının doğurduğu cehdimizin, bizi erdirdiği kudretle ruhî bir hamle aştır.

Her seviyenin kendine has bir irtibatı mevcuttur. Bu irtibatlar, seviyesine göre varlıklar tarafından kıymetlendirilmektedir.

Değerlendirmek ise bir liyakat ve bilgi işidir.

Edgar Wallace'ın Ölümü

(Sayfa 7 den devam)

Yakıp bedensiz yeni hüviyetimizle daha ulvi düşüncelere yönelmemizi tavsiye ederler. İntibak kolay olmaz, arada bir yine tökezleniriz, bundan ürkmemek lâzımdır ve çabayı da bırakmamak.. Bir gün bize ıstırap veren bütün maddi endişelerden kurtulacağız.

Rehberimizin irşatlarına hepimiz kulak vermeyiz, zira hayatta iken maddi meşgale ve zevk peşinde koşarken kaçırımız manevi bir realitenin hazzını tattık. Dinlerin ise, hayatımıza uymadığı için, üstünde durmuyorduk. Biz ihtiraslarımızın tatminini düşünüyor ve dine, bir kenarda kalması lâzım gelen bir şey gözüyle bakıyorduk.

Dini kitapları karıştırıp yüksek ve sade hakikatleri pek âlâ bulabilirdik, fakat vaktimizi olur olmaz şeylere bol bol harcarken, nedense o babda vakite pek ha-

sis davranırız. Buradaki akibetimizin oradaki ef'al ve hareketlerimizin bir neticesi olduğunu öğrenmemek ayriyeten bir mes'uliyettir. Yeryüzünde biz ne yapacağız ne yapmıyacağız, ne yapabiliriz ne yapmalıyız'dan başka neyi öğrendik? Bu düşüncelerimizle hayatımızı tanzim eder ve maddi arzularımızı temin için maddi kudretimizi kullanırdık.

Burada ise, yüksek plânlara çıkabilmek için düşüncelerimizin bizi maddeden uzaklaştırması lâzımdır. Maddi istekler bizi bırakmadığı müddetçe, Onun yanında kalırız, fakat o'nu tutamayız, insanlara sesimizi duyuramayız ve tatminsizlik içinde kalırız.

Düşüncelerinizi, maddeden çekip ruhi yöne sevk etmek dini bir inanç gibi geldiğinden çok zordur. Yeni bir insan olabilmek için, et bedenlere malik olmamızın artık idrak etmemiz gerekir.

Sadakât ve İstırap

(Sayfa 23 den devam)

niz beşerden huruca sebep veya kütlelerce aldığınız acı intibalarınızın bir karşılığı olabilir. Bundan doğacak hamleyi düşünemezsiniz. İstırap ruhun adeta alevler içinde kalması, neş'e onun mutedil havasındaki ıstıraptan çok başka yumuşak bir ifadesi demek oluyor.

İstediğiniz kadar kategorilere bağlayınız. Bütün hisleriniz bir kere hesaba katılmağa çalışılırsa sonsuzluğu dolduran hayalin, bir tek insan ruhunun bu sayısız cepheleri yanında adeta birer gölge varlık hükmünde kalır.

Hayvanlarda Şuurlu Hareketler

(Sayfa 17 den devam)

karıdaki misâlde ise at adeta içinde bulunduğu otomat durumdan kurtularak mutad dışı, üstün bir davranışta bulunmuştur.

Meifeldort Saffig'de bir çiftçi patates tarlasına gitmişti. Bir ara bir karacanın kendisine doğru koşarak gelmekte olduğunu gördü. Ormanların en korkak hayvanının karaca olduğunu herkes bilir. Çifçi buna rağmen bu hayvanın korkusuzca kendisine doğru koştuğunu görünce bu işte bir fevkalâdeliğin olması gerektiğini düşünerek hayvanın hareketlerini takip etmeğe başladı. Hayvanın bütün hareketlerinden çiftçiye bir şey göstermek veya onun yardımını beklemek isteğinde olduğu anla-

şılıyordu. Karacanın bu telaşlı halini görünce ona doğru yürümeğe başladı. Hayvan çiftçinin bu hareketini görünce arkasını döndü ve çiftçinin kendisini takibedebileceği bir sür'atle ileri doğru yol aldı. Ancak altmış metrelik bir yol almışlardı ki çiftçi şu manzara ile karşılaştı: bir tilki yakaladığı bir karaca yavrusunun üstüne çullanmış onu parçalamakla meşgul bulunuyordu. Karaca ona yakın bir mesafede durdu. Çifçi yaklaşınca tilki korkarak avını bıraktı ve kaçtı. Fakat zavallı yavru o kadar hırpalanmıştı ki kısa bir zaman sonra öldü. Onun ölümüne kadar yanında duran ve yavrusunu yalayan ana karaca yavrusu ö-

lünce çiftçinin gözü önünde, yavrusunun etrafında bir iki kere doladıktan sonra oradan uzaklaştı.

Burada da hayvan hayatında hakim olan şuurlu bir davranışın mevcudiyeti açıkça görülmektedir.

Üstün plânlar, yukarıdaki misâllerde olduğu gibi gerek hayvanlara bilgi kapasiteleri dışındaki şuurlu bir fiili empoze etmek suretiyle onlara bir hamle kazandırmak, gerekse insanlara kendilerinden daha alt kademelerde bulunan varlıkların dahi bazı defalar fedakârlık yapabileceklerini anlatarak onları bu yönde çaba göstermeğe sevk etmek maksadıyla bu olayları tertip etmektedirler.

Çanakale Şeramik Fabrikaları A.Ş.

**TÜRKİYEDE SERAMİK SANAYİNDE
İNKILÂP YAPAN MÜESSESEDİR**

**SAĞLAM — UCUZ — ZARIF — GARANTİLİ
FAYANS — İZOLATÖR — ELEKTROPORSELEN
VE SAİR SERAMİK MAMULLERİNİ**

**Tercih etmekle aynı zamanda memleketimizin menfaatini de
korumuş olursunuz.**

Sipariş ve mübâyaa için müracaat:

Tersane Cad. Kipman Han, 5 — Galata - İSTANBUL

Teagraf: Kaleseramik . İSTANBUL

Telefon : 44 76 83

Ruh : 383